

diplomová práce

DYNAMICKÝ DŮM V CENTRU PRAHY

Bc. Jan Stibral

*Fakulta umění a architektury
Technická univerzita v Liberci*

ZS 2017/2018

*vedoucí práce: prof. Ing. arch. akad.
arch. Jiří Suchomel*

PROHLÁŠENÍ

Byl jsem seznámen s tím, že na mou diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, zejména §60 - školní dílo.

Beru na vědomí, že Technická univerzita v Liberci (TUL) nezashuje do mých autorských práv užitím mé diplomové práce pro vnitřní potřebu TUL.

Užiji-li diplomovou práci nebo poskytnu-li licenci k jejímu využití, jsem si vědom povinnosti informovat o této skutečnosti TUL; v tomto případě má TUL právo ode mne požadovat úhradu nákladů, které vynaložila na vytvoření díla, až do jejich skutečné výše.

Diplomovou práci jsem vypracoval samostatně s použitím uvedené literatury a na základě konzultací s vedoucím mé práce a konzultantem. Současně čestně prohlašuji, že tištěná verze práce se shoduje s elektronickou verzí, vloženou do IS STAG.

OBSAH

Uchopení diplomové práce	01
Úvaha nad dnešní dobou	
Definice programu	
Výběr místa	
Rozbor místa a zadání	02
historický vývoj	
základní fenomény místa	
Návrh - Koncept	03
Návrh - výkresová část	04
Návrh - vizualizace	05
Návrh - Technická část	06
Poděkování	

DOHODA ZÍTRKA

Architekturu lze připodobnit společenské dohodě, v jisté podobě i k zákonu. Společnost uzavírá dohody, které reagují na její potřeby, určuje pravidla a tím řád a logiku jako předpoklad pro stále komplexnější společenské jevy. Dohodou vzniká zastupitelská demokracie i například typologie radnice, či parlamentu. Ale i činžovní dům je jistý typ dohody - je založen na zákonu soukromého vlastnictví a možnosti svobodně s ním nakládat. Zákon je struktura, která je nehmotná, mentální, ale v čase své platnosti fixní a neměnná, tedy téměř fyzická.

Architektura je také dohoda - uzavírá jí nezastavěný prostor s prostorem zastavěným, stejně jako zákon má architektura až do své další změny neměnnou formu a stejně jako zákon dává architektura společnosti určitou hranici a tím i stabilní rámec k uskutečnění většiny společenských jevů, kterými se civilizace může pyšnit.

Dnešní svět je dynamický a své tempo zvyšuje i s každou další sdílenou ekonomikou, stejně jako s každou další novou aplikací. Frekvence se zhušťuje, sinusoida společenských procesů bičuje svůj horní a spodní limit se stále větší kadencí. Kdy bude pošťák nahrazen dronem? Tento společenský jev ve svém globálním honu vyklouzl z ohrady zákona a samozřejmě o několik řádů předběhl i ohradu fyzických struktur, tedy architektur.

Tento společenský posun je natolik zřejmý, že volá nejen po nové (globální) legislativě, ale i po reflexi zaběhlých typologií, tedy po revizi hmotných dohod 19. a 20. století, tedy dohod, jež tvoří většinu dnešních západních měst.

Jednou z největších krás architektury je její fyzické zakotvení a její až mýtický vztah s věčným partnerem, obhospodařovatelem i ničitelem: tedy člověkem. Architektura bude vždy naplňovat stejné lidské potřeby. Světlo, vzduch, teplo. Proporce, nádech a výdech, úžina i propast. To vše bude lidská bytost ve své bio-chemicko-spirituální kotvě (tělu) vnímat a to mimo veškerý zákon či dohodu.

Tato diplomová práce se zabývá architektonickou úvahou, jak by mohla vypadat aktuální revize městského domu pro dnešní a budoucí město. Jedná se o mou soukromou úvahu, která není iniciována žádnou architektonickou soutěží, ale vlastním zájmem.

Ambicí diplomové práce je v konkrétním architektonickém návrhu nalezení soudobé typologie městského domu, jež reaguje na dynamiku dnešního a budoucího využívání fyzických struktur měst. Součástí diplomové práce je nalezení řešeného místa a definice samotného stavebního programu. Návrh dynamického domu je unikátní odpovědí na dialog doby a místa a nemá tak předpoklad být sterilním prototypem.

TECHNICKÁ UNIVERZITA V LIBERCI

FAKULTA UMĚNÍ A ARCHITEKTURY

Katedra architektury

Akademický rok 2016/2017

Požadované výkony pro odevzdání DP:

- A -Seznam příloh
B -Rozbor místa a úkolu
Poznámka:Předpokládán je esej s obrazovým doprovodem, dokládající autorovo vnímání a interpretaci daného místa a úkolu.
- C -Návrh (povinný minimální rozsah):
část návrhu: orientační měřítko
C.1 situace širších vztahů M 1:2000 –1:5000
C.2 situace řešeného území M 1:500
C.3 hlavní půdorysy M 1:200 –1:250
C.4 hlavní řezy M 1:200 –1:250
C.5 pohledy M 1:200 –1:250
C.6 konstrukční schéma M 1:20 –1:100
C.7 interiérové perspektivy min. 3x
C.8 exteriérové perspektivy min. 3x
C.9 model M 1:200 –1:500

D -Průvodní zpráva a technická zpráva sbilancí ploch a dosažených parametrů

E-2x sada zmenšených výkresů pro oponenta a pro archivaci ve formátu A3
2x elektronická podoba všech částí diplomové práce na CD-ROM ve formátu pdf, ztoho 1x ve tvrdém obalu spřesným označením
F -V systému STAG (Moje studium-Kvalifikační práce-Doplnit údaje o práci) vložit veškerá data o práci a soubor obsahující kompletní výkresovou i textovou dokumentaci, průvodní zprávu, technickou zprávu a doplnit související textová pole

Vedoucí diplomové práce: prof. Ing. arch. akad. arch. Jiří Suchomel
Zadání diplomové práce: 2. 10. 2017
Termín odevzdání diplomové práce: 15. 1. 2018
Z.S.

.....
vedoucí katedry

.....
děkan

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

pro:

Bc. Jana Stibrala

program:

N3501 Architektura a urbanismus

obor:

architektura

Vedoucí katedry Vám ve smyslu zákona o vysokých školách č. 111/1998 Sb. určuje tuto diplomovou práci:

Název tématu:

Dynamický dům v centru Prahy

Zásady pro vypracování:

Komentář:

Hledání soudobé typologie městského domu, reagující na dynamiku dnešního a budoucího využívání fyzických struktur měst a využívající prolnutí různých forem krátkodobého bydlení a práce. Součástí diplomové práce je nalezení řešeného místa a definice samotného stavebního programu.

Podklady:

Obstarání potřebných podkladů je součástí diplomové práce.

DOBA, MÍSTO, PROGRAM

DOBA

Tomáš Sedláček publikuje v roce 2016 knihu 2036: Jak budeme žít za 20 let?, kde s ostatními spoluautory predikuje přechod člověka do digitálního světa a příchod robotiky.

Témeř v každé ekonomické diskuzi se dříve či později objeví slova: revoluce, robotizace, rekvalifikace, stejně jako montovna a přidaná hodnota.

Českou cenu za architekturu získal v roce 2016 Petr Stolín se zenovým dvojdomím. Jednou ze stěžejních myšlenek projektu byla chuť žít v minimálním prostředí a redukce hmotných statků. Mezinárodní porota cení zacílení projektu na nižší sociální vrstvy. Bydlet minimálně a moderně může skoro každý.

Píší se knihy o nové generaci mileniálů, tedy dnešních třicátníků, kteří již odmítají nesmyslný a nikam nevedoucí růst ekonomiky, za který lidstvo platí kosmickou daň v bezprecedentní devastaci planety Země. Mileniálové již nelpí na blahobytu, ale baží po smyslu.

Mladý člověk se průměrně podívá na svůj chytrý mobil 150x denně.

Zdá se, že klasický model zaměstnavatel-zaměstnanec již neuspokokuje čím dál větší masu lidí a tito novodobí námezdní pracovníci se nachávají najímat od několika subjektů, často na bázi digitální spolupráce. Samotný fyzický výkon se často děje v karavanu u břehu portugalských pláží, kde mileniál po odeslání všech jedniček a nul sytí svou duši surfováním.

MEZITÍM V PRAZE

Hotely s odvozem taxíkem na letiště překračuje jednoduchá aplikace. Ukrajinské ženy samoživitelky perou povlečení v řadě pražských bytů. Okolo aplikace AIRBNB roste sekundární a terciární byznys, vznikají nové profese typu správce profilu, comment writter, welcomer.

Čím dál tím víc lidí nenastupuje do schématu 40hodin práce týdně, zakládají profil, pronajímají si byty v centru města. Praha je stabilně pro svou historickou zakonzervovanost v levném pivu stále více a více oblíbenou turistickou destinací. Byznys novodobých hoteliérů kvete.

Město, daně, sousedé, obyvatelé centra strnule pozorují osvobozenou ruku trhu. Nová doba se nasouvá s exponenciální bravurou a předbíhá legislativní i morální status quo.

REALITNÍ REALITA

Ceny bytů šplhají. Příčiny: levné hypotéky, nedostatek bytů (zdroj problému: vystrašený úředník a legislativní proces výstavby), spekulanti z Ruska a Saudské Arábie, podnikatelé v oblasti AIRBNB.

Drtivá většina mladých Pražanů je doživotně odkázána k životu v nájmu či se celoživotně upíše k hypotéce. Cena za m2 nového bytu se ubírá kamsi k 100 000 Kč.

2015
5 000 nabídek na airbnb (v Praze)

2016
10 000 nabídek na airbnb (v Praze)

Praha je čtvrtým nejžádanějším městem přes AIRBNB v Evropě.

2016
Vzhledem k tomu, že vloni se v Česku (tedy nejen v Praze) přes Airbnb ubytovalo 710 tisíc turistů

V roce 2016 se v hlavním městě ubytovalo 7,07 milionu lidí, což je o 460 000 hostů více než v roce předchozím.

TEZE A PRVNÍ DEFINICE

Po předešlém osobním náčrtu dnešní doby jsem se rozhodl zabývat situací v centru Prahy. Jakožto ce-loživotní obyvatel tohoto města vnímám se stále větší intenzitou, že v nejužším centru tkví jistý potenciál pro architekty. Většinovým míněním je zatraceno, zde jen turista a bábuška, nic víc, nic méně. Poslední půlrok lze také postřehnout nebývalý zájem českých médií o realitu na realitních trzích (Hospodářské noviny), které dlouhodobě pozorují nárůst cen nemovitostí.

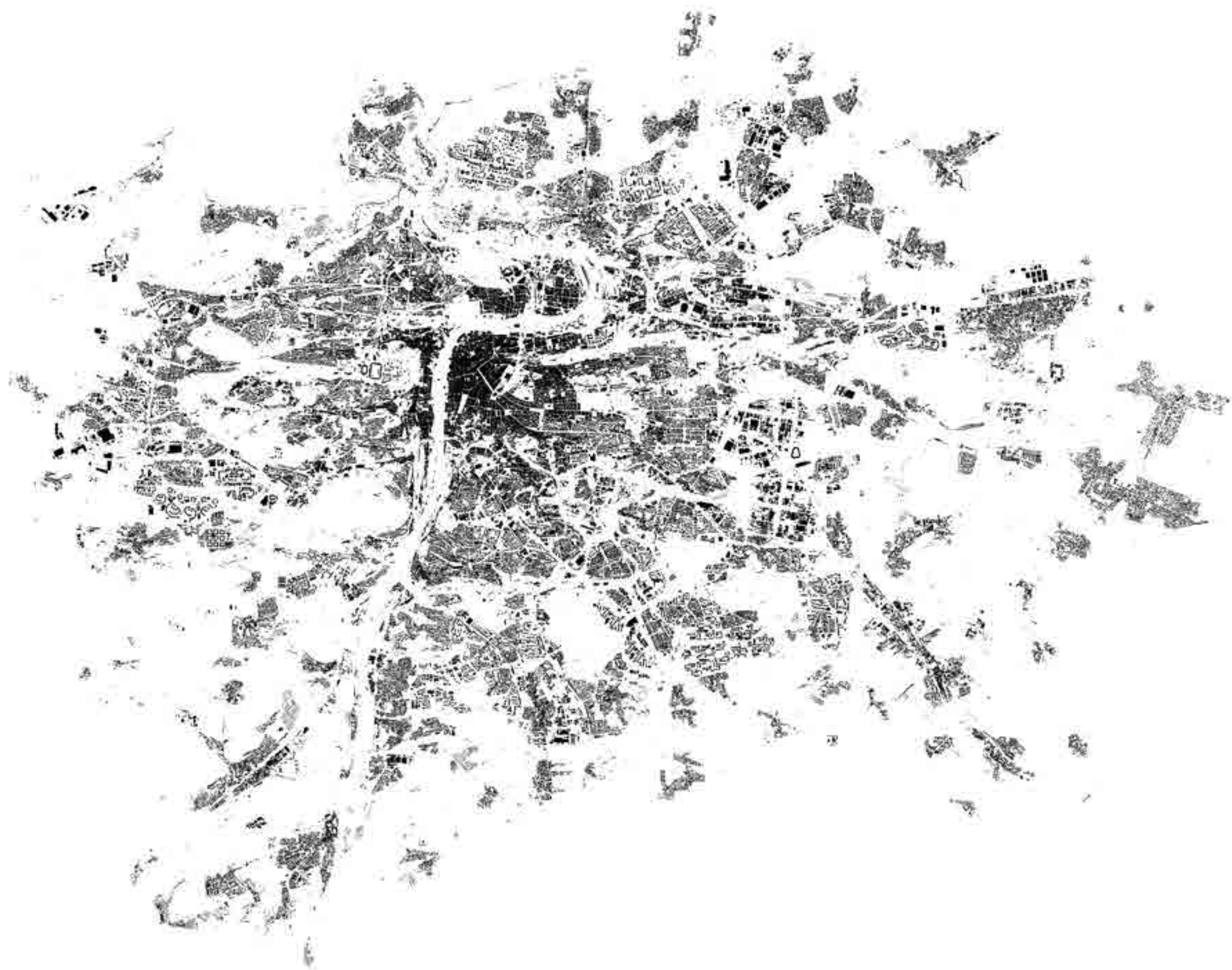
TEZE01: Může být AIRBNB (a turismus) městu Praze nějak prospěšný? Tedy může tento jev kromě ekonomického zisku (což je naprosto v pořádku) přinést i další kvalitu?

TEZE02: Zabývám-li se centrem města, jaké další problémy centrum města má? Odpověď: doprava.

TEZE03: Lze navrhnout v centru města nový objekt, který bude synteticky pracovat jak s problémem odosobnění centra města, tak s problémem devastující dopravy?

FŮZE01:

Tato diplomová práce se pokusí navrhnout dům ke krátkodobému užívání, který nepočítá s tvorbou sousedských vazeb, ale naopak bude pěstovat kvalitu rychlého setkávání, možného obohacení ve výtahu a pod.

LOKALITA

Řešené území se nachází mezi ulicemi Wilsonovou, Washingtonovou a Politických vězňů.

Parcela je v současném platném Územním plánu vedena jako nestavební, však metropolitní plán již s touto parcelou počítá jako s plochou k zastavění (zde je nutné zmínit, že město plánuje i nový blok nad kolejemi za zády bývalého Federálního shromáždění). Lokalita tak v brzké budoucnosti s největší mírou pravděpodobnosti dozná značných změn.

pohled z ulice Politických vězňů

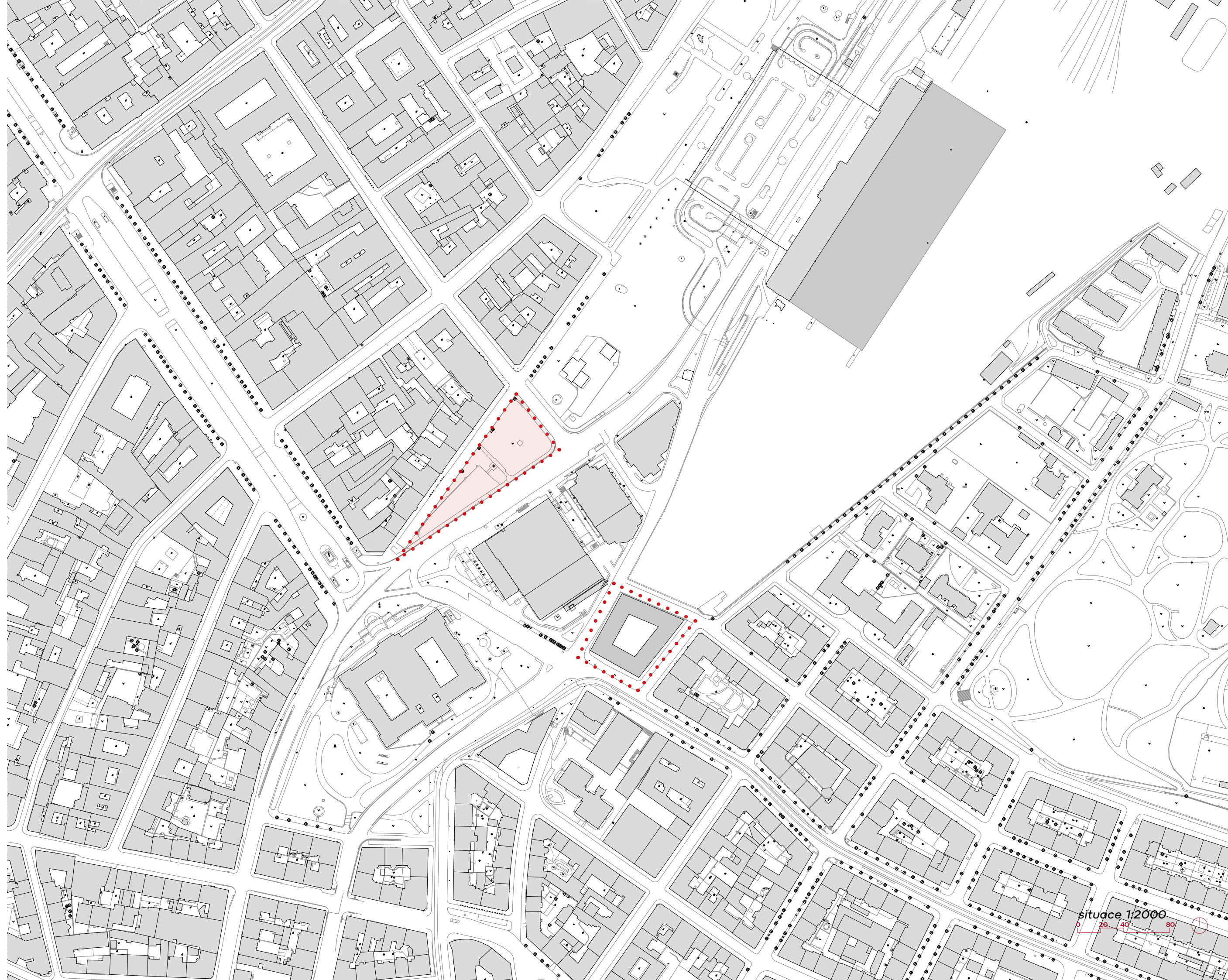
pohled z Wilsonovy ulice

pohled z Wilsonovy ulice

pohled z Washingtonovy ulice

situace 1:2000

LOKALITA - ROZBOR OKOLÍ

Václavské náměstí

Václavské náměstí (původním označením Koňský trh) je jedním z nejdůležitějších veřejných prostorů v Praze. Bylo svědkem mnoha významných historických událostí. Jeho historie sahá až do roku 1348, kdy král Karel IV. založil Nové Město pražské. Plán města obsahuje celou řadu otevřených prostranství určených pro trhy. Jedním z nich byl i Koňský trh. Na jihovýchodním (horním) konci náměstí končilo u novoměstských hradeb. V původní podobě protékal prostředkem současného Václavského náměstí Vinohradský potok, který ústil do rybníka na Můstku, a který byl později v rámci terénních úprav sveden do kanalizační sítě.

V horní části stávala Koňská brána, zbořená spolu s pražskými hradbami roku 1875. Na jejím místě vyrostla v letech 1885 až 1890 podle projektu Josefa Schulze budova Národního muzea. Dlažby se náměstí dočkalo až v druhé polovině 19. století. Myslbekova jezdecká socha sv. Václava byla umístěna před budovu Národního muzea v roce 1913. Až do roku 1927 existovalo bez středního pásu; v této době jezdily tramvaje po okrajových stranách náměstí.

Některé nové stavby, umísťované na Václavské náměstí, vzbuzovaly zprvu u odborníků i u veřejnosti kritiku či negativní ohlas. Charakter Václavského náměstí se však v průběhu zhruba posledních padesáti let výrazně proměnil. Dnes má náměstí rozporuplný charakter, život běží trochu jinak v dolní části, která je dnes téměř pěší zónu s luxusními hotely a obchody. Na Václavském náměstí můžeme najít budovy, jejichž autorky a autoři jsou význační čeští architekti. Nelze samozřejmě ani zdaleka vyjmenovat všechny. Pro zajímavost uvádím některé zástavby na dolní část náměstí, například:

čp. 388 (Na příkopě 1, Na můstku 9), palác (administrativní budova) ČKD, nemovitá kulturní památka; projektanti Alena Šrámková a Jan Šrámek a Metroprojekt, vybudována 1976–1983. Zasypaný úsek příkopu v tomto úseku byl zastavěn v průběhu 15. století.)

č.p. 772/2 Palác Euro, projektovala DaM spol. s r.o. Richard Doležal, Petr Malinský, Martin Kotík, Petr Burian, Michal Pokorný, dokončen 2002

čp. 773 (Václavské náměstí 4, Jungmannovo nám. 11) Lindtův dům (Palác Astra), arch. Ludvík Kyse-la, dokončen 1927 – údajně první funkcionalistická

stavba v Praze, první železobetonová pilířová stavba se zavěšenou skleněnou fasádou, průběžnými okny, balkóny a terasou, památková ochrana od 1. 1. 1964

č.p. 774/6, zezadu Jungmannovo nám. č. o. 12, Dům obuvi Baťa (původně Dům služeb), dokončen 1929. Jedna z prvních železobetonových pilířových staveb se zavěšenou skleněnou fasádou, průběžnými okny a terasou. Novostavbu projektovalo technické oddělení Baťových závodů. Na plánech se podíleli architekti Ludvík Kysela (někdy uváděn jako hlavní autor), František Lydie Gahura a Josef Gočár. Roku 1992 po převzetí firmou Baťa zanikla průchozí pasáž. Chráněná památka od 1. 1. 1969

č.p. 4777/12, Peterkův dům, památková ochrana od 1. 1. 1964. Secesní dům architekta Jana Kotěry z roku 1899.] Dnes v přízemí prodejna obuvi Salamander

č.p.782/22, hotel Juliš, arch. Pavel Janák, ochrana od 1. 1. 1964. Výstavba proběhla mezi lety 1927 až 1932.

V roce 1980 byl ukončen tramvajový provoz v podélném směru. Náměstí se tak velmi změnilo – místo tramvají je nyní středový pás zaplněn květinami. Centrum hlavního města projde další proměnou. Po vytvoření pěší zóny ve spodní části náměstí se plánuje její další revitalizace. V plánu je rozšíření chodníků, díky čemuž se prostor pro chodce zvětší o čtvrtinu. Autoři vítězného návrhu architektonické soutěže z kanceláře Jakub Cigler Architekti uvažovali i o znovuzavedení tramvají přes Václavské náměstí. Od této myšlenky, ale nakonec upustili. Přeměnou by výhledově měla projít i horní část náměstí. Proměnami však procházejí i různé historické budovy či vznikají stavby úplně nové. Po zrušení tramvajové dopravy se běžný život města na Václavské náměstí soustřeďuje již méně. Přestavba či výstavba některých domů však pokračuje. Byl rovněž vybudován podzemní tunel, který spojuje historickou budovu Národního muzea s jeho budovou novou (bývalým Federálním shromážděním).

Národní muzeum

Vraťme se však k horní části Václavského náměstí, kterému vévodí historická budova Národního muzea. Vybudovat takovou stavbu během 5 let byl na svou dobu mimořádný počín. Však se také na zámeřu, přípravě i realizaci podíleli nejlepší duchové své doby. S původním záměrem na stavbu muzea

přišel František Palacký již v roce 1840 František, později se do diskusí zapojil František Ladislav Rieger a další. Svě si ke stavbě budovy a k umístění jezdeckého pomníku Svatého Václava řekl i architekt Josef Hlávka. Na výzdobě muzea se podíleli nejlepší čeští umělci. Bohužel již po několika letech od otevření budovy bylo zřejmé, že ani tento obrovský palác nestačí rostoucím potřebám muzea. Je však nepochybné, že Národní muzeum se stalo důležitým nástrojem pro připomínání a udržování pocitu národní identity, sloužilo a stále slouží popularizaci vzdělání a znalostí v mnoha oborech lidské činnosti.

Pro veřejnost je Historická budova Národního muzea uzavřena od 8. 7. 2011, z důvodu špatného technického stavu a příprav na rekonstrukci.

Předpokládaný termín částečného zpřístupnění budovy po rekonstrukci je říjen 2018. Otevření budovy bude spojeno s velkou výstavou k 100. výročí založení Československé republiky a 200 letům od založení Národního muzea. Stálé expozice se budou dobudovávat během dalších dvou let.

Nová budova Národního muzea

Bývalá budova Federálního shromáždění je druhou nejvýraznější stavbou zasahující z boku k horní části Václavského náměstí. K Václavskému náměstí se však svým prostorovým umístěním již nepočítá. Podél její boční strany vede severojižní magistrála. Stavba svou hmotností i architekturu vévodí tomuto prostoru.

Budova byla postavena v letech 1966–1973 podle projektu architektů Karla Pragera, Jiřího Kadeřábka a Jiřího Albrechta jako rozšíření přistavěné na prvorepublikovou budovu tehdejší Pražské burzy. Byl zde využit mostový nosník a ve své době největší závěsová skleněná stěna v republice. Po zániku Československa a zrušení Federálního shromáždění ji v letech 1995 až 2009 využívalo Rádio Svobodná Evropa/Rádio Svoboda.

Pro veřejnost je Historická budova Národního muzea uzavřena od 8. 7. 2011, z důvodu špatného technického stavu a příprav na rekonstrukci. Předpokládaný termín částečného zpřístupnění budovy po rekonstrukci je říjen 2018. Otevření budovy bude spojeno s velkou výstavou k 100. výročí založení Československé republiky a 200 letům od založení Národního muzea. Stálé expozice se budou dobudovávat během dalších dvou let.

Státní opera

S budovou Federálního shromáždění (novou bu-

dovou Národního muzea) sousedí budova Nového německého divadla (dnes Státní opera) postavená v roce 1888. Architektonické plány byly svěřeny zavedené vídeňské firmě Fellner und Helmer, která přizvala ke spolupráci architekta tamního Burgtheatru Karla Hasenauera. Vedením stavby byl pověřen pražský architekt Alfons Wertmüller. Plně funkční divadelní budova byla postavena za necelé dva roky. V divadle působila řada významných umělců, mezi nimi např. hudební skladatelé a dirigenti I Gustav Mahler nebo Alexander Zemplinski.

Parkovací dům

Mezi Státní operou a Hlavním nádražím byl na cípu nezastavěné parcely postaven několikapodlažní parkovací dům. Jde o technickou stavbu, která neruší, nechává vyniknout významným stavbám ve svém okolí..

Hlavní nádraží

Hlavní nádraží je komplex dále dotvářející charakter prostoru táhnoucího se od Národního muzea směrem k Bulharu. Název Praha hlavní nádraží se užíval od 15. února 1940 do roku 1945, a od ledna 1953 se užívá dodnes. Původně se nazývalo nádraží císaře Františka Josefa(1871–1919) a poté neslo název Praha Wilsonovo nádraží (1919–1940, 1945[?]–1953), který se od roku 1989 při mimořádných historických a oficiálních událostech opět používá. Nová hlavní budova nádrží v secesním slohu byla postavena v letech 1901–1909 podle vítězného návrhu Josefa Fanty. Tím však stavební úpravy v této oblasti zdaleka neskončily. V březnu 1967 začala stavba metra Hlavní nádraží (první a nejstarší stanice metra v Praze). V letech 1972–1979 vznikla na základě architektonické soutěže nová podzemní odbavovací hala (slohově ji lze řadit k brutalismu), které ustoupila část dosavadních Vrchlického sadů. Autory nové budovy jsou Josef Danda, Jan Bočan, Julie Trnková a Alena a Jan Šrámkovi. Po střeše haly vede Severojižní magistrála, která tak odřízla historickou budovu od okolí.

Václavské náměstí dnes

Václavské náměstí (1870)

Hotel Juliš

Palác Euro

Dům módy (1945)

Dům ČKD

Lindtův dům

Václavské náměstí - výstavba podchodu

Ulice Na Příkopě (1937)

Magistrála

Severojižní magistrála (SJM) je jednou z nejvytíženějších dopravních komunikací v Praze – denní intenzita provozu na ní dosahuje až 100 000 vozidel. Vytváří bariéru, která od sebe odděluje různé části města.

V srpnu 2017 rada hlavního města schválila, jakým způsobem by se měla severojižní magistrála začít měnit k lepšímu. Vizi proměny pro město připravil Institut plánování a rozvoje hlavního města Prahy spolu s dánskou kanceláří Gehl Architects. V první fázi se magistrát pustí do menších úprav, které se dotknou především chodců. Omezení automobilové dopravy se zatím neplánuje.

Architekti z Kodaně se zabývali tříkilometrovým úsekem Severojižní magistrály mezi Hlávkovým a Nuselským mostem. Jak známo, dopravní tepna zde protíná hustě obydlené čtvrti centra města a mívá mnoho významných institucí: Národní muzeum, Státní operu či Muzeum hlavního města Prahy. Koncepce na magistrálu hledí ze tří úhlů pohledu: prostředí, lidé a mobilita. Její proměna, která počítá i s úpravou okolí, by se měla uskutečnit potupně, zpočátku metodou drobnějších kroků. Prvním krokem by měla být úprava parků, ulic a náměstí, které k magistrále přiléhají.

Současná podoba Magistrály existuje relativně krátkou dobu. V průběhu historie se tato oblast mnohokrát proměnila. Středověké hradby vystřídalo barokní opevnění, zbořené v polovině 19. století. Město v minulých letech vypracovalo hned několik návrhů proměny magistrály, uvažovalo mimo jiné o jejím částečném zahloubení pod zem.

Výčet svébytných prvků tohoto prostředí by nebyl úplný, kdybychom nezmínili, že prostředkem Václavského náměstí a pod Severojižní magistrálou vede trasa metra. Nejde však jen o dva mohutné dopravní tubusy. Stanice metra Na Můstku se táhne pod celou dolní částí náměstí a stanice Muzeum, zabírá podstatnou jeho část horní. Přesné vedení tras metra podléhá režimu utajení. Je však známo, že některé stanice metra se svými přilehlými podzemními prostory by v případě potřeby mohly proměnit v protiatomové kryty, které by byly schopny pojmout statisíce lidí. Vzhledem k utajování těchto informací nebylo zatím zveřejněno, jaký charakter mají v tomto směru stanice metra Můstek a Muzeum.

Washingtonova ulice

Washingtonova ulice se táhne od horní části Václavského nádraží směrem k Bulharu. Vzhledem k tomu, že tato ulice v části od Václavského náměstí ke křižovatce s ulicí Politických vězňů není průjezdná, jde o velmi klidnou lokalitu, která může být příjemná k bydlení, i když je v samotném centru města.

Vrchlického sady

Zatrávněná plocha se táhne v menší či větší šířce podél celé Washingtonovy ulice a až k ulici Bolzanova. Vrchlického sady před pražským hlavním nádražím jsou dlouhodobě nechvalně známé nevzhlednou úpravou zeleně a polehávajícími bezdomovci. Městská část Praha 1 s rekonstrukcí parku čeká, dokud nebude vyřešena podoba jeho okolí. Podle uvažovaných plánů hranici Vrchlického sadů ve směru do Washingtonovy ulice by měla kopírovat tramvajová trať propojující Vinohradskou ulici s Masarykovým nádražím. Už jen přítomnost další tramvajové zastávky (jedna již je v severním cípu sadů v Bolzanově ulici) by podle starosty Prahy 1 mohla park oživit a spolu s budováním kolejí by došlo také na rekonstrukci parkových ploch. Tím se však revitalizace pražského „Sherwoodu“, jak se sadům kvůli jejich špatné pověsti ještě stále přezdívá, posune zřejmě do nedohledna. Výstavba nové tramvajové trati, která má především ulehčit přetížené křižovatce I. P. Pavlova, totiž nezačne dříve, než hlavní město přistoupí k rekonstrukci horní části Václavského náměstí. A ta zase nezačne do té doby, než bude dokončena rekonstrukce jeho spodní části, o jejíž stavební povolení nyní Praha usiluje.

Severojižní magistrála

Pohled na Wilsonovu ulici před stavbou magistrály

Národní muzeum

Bývalé Federální shromáždění (dnes NM)

výstavba metra

60.léta 20.stol - výstavba Federálního shromáždění

Parkovací dům

Státní opera

Vrchlického sady

Hlavní nádraží Praha

LOKALITA - HISTORICKÝ VÝVOJ

Jedna hrana parcely, ta kterou lemuje ulice Washingtonova, běží v místech, kde dříve stály městské hradby. Ty byly od roku 1860 postupně bourány. Další důležitou linií, která zapříčinila vznik další ze stěn trojúhelníku, je skutečnost, že roku 1876 bylo započato s výstavbou Hlavního nádraží (dříve Wilsonovo nádraží). Tento atraktor na sebe navázal novou cestu, která se v místech Národního muzea odštěpuje, a to směrem k důležitému tranzitnímu bodu - Hlavnímu nádraží.

1842

1884

1920-1924

1938

Výkres z Metropolitního plánu (získáno od IPR)

2015

FENOMÉN MAGISTRÁLA - BUDOUCNOST

Proměna magistrály schválena. Začne se parky a přechody

„V tuto chvíli se řidiči nemusí bát žádných radikálních změn, které by snížily propustnost magistrály,” říká ředitel IPR Praha Ondřej Boháč. „Změny máme rozfázované od okamžitých úprav po změny v řádu desítek let. Teď zkusíme rozběhnout drobná opatření, jako nové přechody nebo navigační systém, a uvidíme, jak se osvědčí.”

Koncepce na magistrálu hledí ze tří úhlů pohledu: prostředí, lidé a mobilita. Magistrála zůstane i nadále významným dopravním tahem, město ale může lépe pracovat s jejími dopady na okolní ulice, parky a náměstí. Ty je možné upravit a zpříjemnit, aby se jim lidé nevyhýbali. Dále je též nutné zlepšit prostupnost napříč přes magistrálu. Ačkoli se tudy pohybují každý den desítky tisíc lidí, k dispozici mají jen minimum přechodů a velmi zanedbané podchody.

Spolupráci s kanceláří Gehl Architects schválili pražští radní na jednání v říjnu 2016, kdy Jan Gehl osobně prezentoval principy budoucího projektu. „Naše práce se soustředí na lidský rozměr, zaměřujeme se na to, jak je zastavěné prostředí spojeno s každodenním životem lidí,” říká o své práci Gehl. Dánský urbanista se proslavil především jako odborník na veřejný prostor a život v něm. Jeho přístup je založen na podrobném výzkumu, jak se lidé ve veřejném prostoru chovají a co přispívá k tomu, aby se v něm cítili dobře. V druhé polovině 20. století tak se svým konceptem „města pro lidi” výrazně změnil způsob, jak se o městech přemýšlí. Dnes Gehlových služeb využívá Londýn, Vídeň, Kodaň, Oslo, Moskva, New York, San Francisco, Sydney a další.

Publikováno v Deníku, 8.6.2016

Jakub Cígler - Budoucí Václavské náměstí

IPR - vize pro Vrchlického sady

IPR - vize pro Wilsonovu ulici u Hlavního nádraží

IPR - vize pro Wilsonovu ulici u Národního muzea

IPR - vize pro Václavské náměstí

FENOMÉN MAGISTRÁLA V OKOLÍ NÁRODÍHO MUZEA

Novodobé uspořádání území je představováno realizací významných staveb jako je Národní muzeum, budova dnešní Státní opery nebo nádraží Františka Josefa (dnešní Hlavní nádraží), které bylo odstartováno zbouráním městského opevnění a Koňské brány v 60. a 70. letech 19. století.

V tomto stavu setrvalo okolí Národního muzea v podstatě až do 30. let 20. století, kdy se v Praze začal projevovat rozvoj automobilismu. Hlavním předmětem zájmu v dalším období bylo proto vytvoření kapacitní automobilové komunikace v prostoru někdejšího hradebního pásma od Muzea směrem k Těšnovu a dále přes Štvanici na sever.

Výsledkem byla celá řada variant řešení jako např. návrh Státní regulační komise s velkým kruhovým objezdem budovy Muzea a tramvajovou tratí po obvodu z roku 1932 od Maxe Urbana nebo návrh kapacitní komunikace vedené mezi budovou Národního muzea a Václavským náměstím z roku 1935.

Ke skutečným změnám však došlo až v souvislosti s výstavbou trasy C pražského metra v 70. letech minulého století spolu s výstavbou Severojižní magistrály v podobě, jak ji známe dnes.

Celá Severojižní magistrála se třemi až čtyřmi pruhy v obou jízdních směrech je v současnosti nejexponovanější dopravní tepnou hlavního města Prahy se všemi negativy, které takováto dopravní stavba přináší pro život města. Situace je o to závažnější, že je vedena napříč samotným centrem města a zasahuje okraj Pražské památkové rezervace chráněné UNESCO.

Její úsek u Národního muzea se postupem let stal jedním z nejproblematičtějších dopravních míst v samotném srdci Prahy. Magistrála v tomto prostoru výrazně degraduje městské prostředí, zhoršuje jeho obyvatelnost, rekreační potenciál přilehlých parkových ploch a poníží městský význam tohoto místa. Nezanedbatelným důsledkem tohoto stavu je nízká atraktivita okolí Národního muzea pro užívání a rozvíjení městotvorných funkcí.

Život města a městské funkce zde fakticky stagnují.

Severojižní magistrála je dnes nejdůležitější páteřní komunikací centrální oblasti hlavního města Prahy. Magistrála je jedna z nejzatíženějších pražských komunikací, na které denní intenzita provozu přesahuje i 100 000 vozidel.

Stávající povrchové vedení magistrály, kdy jeden dopravní směr je veden před a druhý za budovou Národního muzea, tvoří bariéru oddělující území Vinohrad od Václavského náměstí, resp. od historického centra Prahy. Značné dopravní zatížení komunikací magistrály nejen v tomto prostoru s sebou přináší zvýšené emise hluku, zplodin a vibrací zamožující celé přilehlé území na Praze 1 a 2.

Milan Kunčák, 2008

http://www.4stav.cz/problem-jmenem-severojizni-magistrala-cast-1-_4c2554

„Nevím, co dělal hygienik a památkáři, když dovolili magistrálu a její rozšiřování až na čtyři pruhy,“ rozhořčeně řekl Vondášek (místopředseda Prahy 2)a dodal, že i když se už podařilo v roce 2009 jeden pruh zrušit, pořád jsou zde vysoké exhalace. Míra hluku a znečištění ovzduší v okolí magistrály překračuje hygienické normy a ohrožuje zdraví Pražanů bydlících v blízkosti této dopravní tepny. V roce 2007 byl prý hodinový limit oxidu dusičitého v této oblasti

BODY NA MAGISTRÁLE

O2 - administrativní budova

Kancelářský komplex Pankrác

administrativní budova

administrativní budova

Česká spořitelna (AHK Architekti)

Kongresové centrum

Národní muzeum

Národní muzeum (Federální shromáždění)

Státní opera

Hlavní nádraží Praha

Muzeum hlavního města Prahy

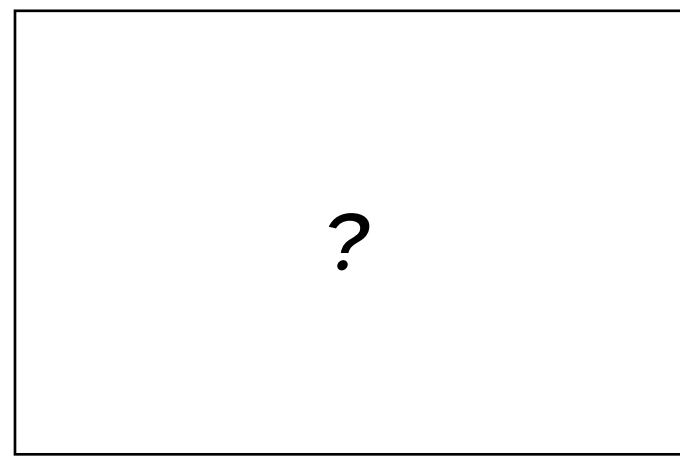
Administrativní budova - Allianz

Budova Ministerstva zemědělství

Budova Elektrických podniků

?

NÁVRH

KONCEPCE - URBANISMUS

Koncepce

I. opis linie magistrály = jižní proslunění, nezastínění stávající uliční fronty v ulici Washingtonova. Vytvoření ochranné hrany před dálničním provozem magistrály.

II. Vytyčení linie od rohu ulic Politických vezňů a Washingtonovy k rohu bývalé burzy a bývalému Federálnímu shromáždění. Situování nové hrany města jako vodící linii možného budoucího spojení Královských Vinohrad a Nového Města. Tato hrana zároveň ukončuje klikatící se plochu Vrchlického sadů.

III. Dvě hlavní a výše určené linie předurčují hmotu domu. Trojúhelníková parcela je tak ohraničena ze dvou svých stran, budova ve tvaru písmena L objímá svůj střed, kde je situována piazzetta - městský veřejný prostor.

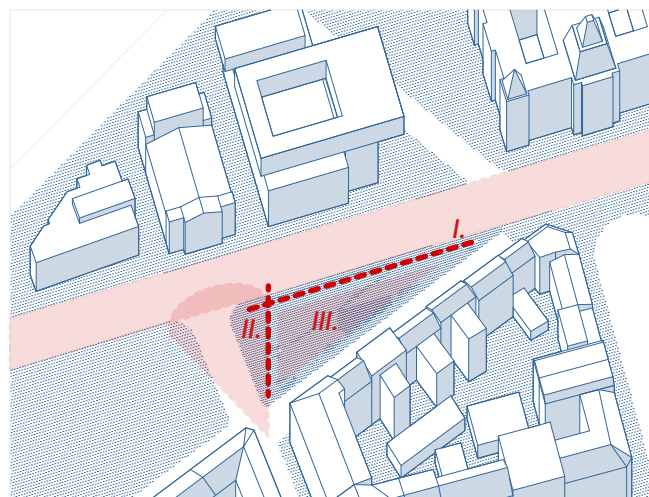
IV. Do urbanistické geometrie je vložena geometrie další. Ta se řídí dvěma faktory: osluněním a řešením špičky pozemku. Díky vytočení vnitřních dispozic, které tak nejsou kolmo na obvodový plášť nýbrž jsou otočeny kolmo na řezající hranu špičky (Linie ulice Washingtonovy). Tato geometrie se nátáčí k západnímu slunci. Klidná fasáda do "vnitrobloku", která je severní, tak nabývá kvalitu západního oslunění, i když se jedná o převážně severní stranu.

V. Výraz domu tvoří běh dvou skleněných fasád, kdy jedna opisuje urbanistickou gometrii a druhá opisuje geometrii proslunění. Vzniká tak klikatící se had lodží, který dává domu primární estetický (konstrukční, z kontextu vycházející) výraz.

V. Dlouhá hmota domu je následně perforovaná, vznikají tak otvory, které umožňují průhledy na okolní "hrdiny" - Federální shromáždění a Státní operu. Vzniklé otvory - kapsy - jsou veřejně přístupná místa s permanentním přístupem z piazzetty skrze venkovní schodiště.

VI. Skeletová konstrukce domu umožňuje proměnlivé využití. Okolo kapes (multiplikace parteru) jsou situovány provozy (kavárna, bar) a služby (cowork).

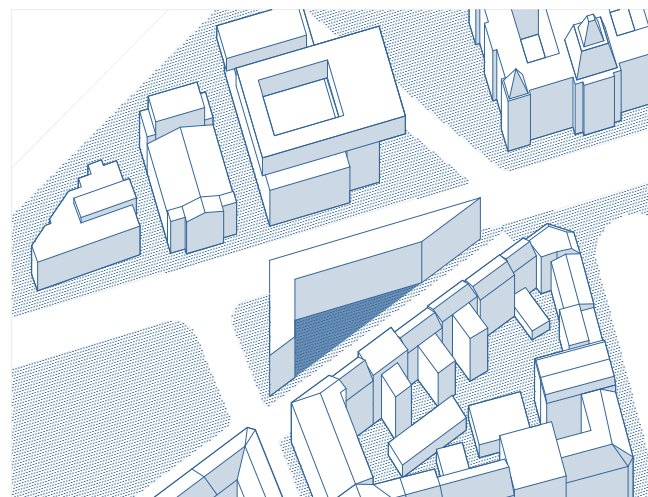
VII. Dům má špičku. Ostrý pozemek predeterminoval spicifický tvar. Špička má několik výhod: je krásná, nevytváří utopené a nejisté čelo (vynikající potenciálním seříznutím špičky), nekompromisně artikuluje příběh tří ulic, určuje výraz a identitu domu.

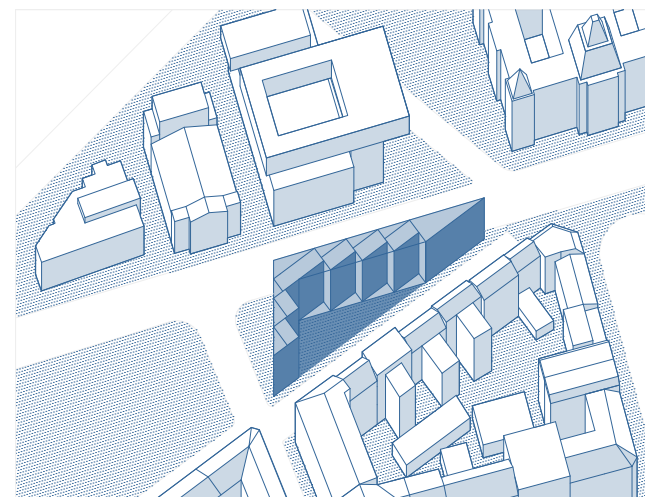
I.
opis magistrály - vytvoření bariéry

II.
ukončení Vrchlických sadů
vytvoření uliční fronty
(s respektem ke Státní opěře a NM)

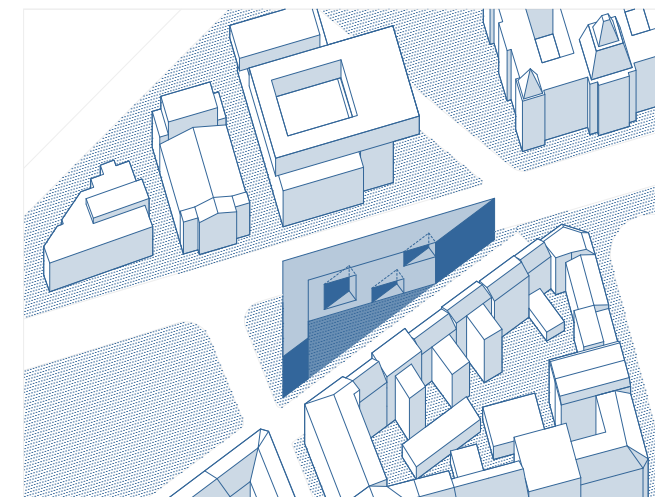
III.
otevřená piazzetta orientovaná do
Washingtonovy ulice

IV.
základní urbanistický objem

V.
vytočení vnitřních dispozic pro získání
západního proslunění

VI.
perforace objemu
průhledy skrze otvory
nové veřejné prostory vevyšších patrech domu

KONCEPCE - VNITŘNÍ USPOŘÁDÁNÍ

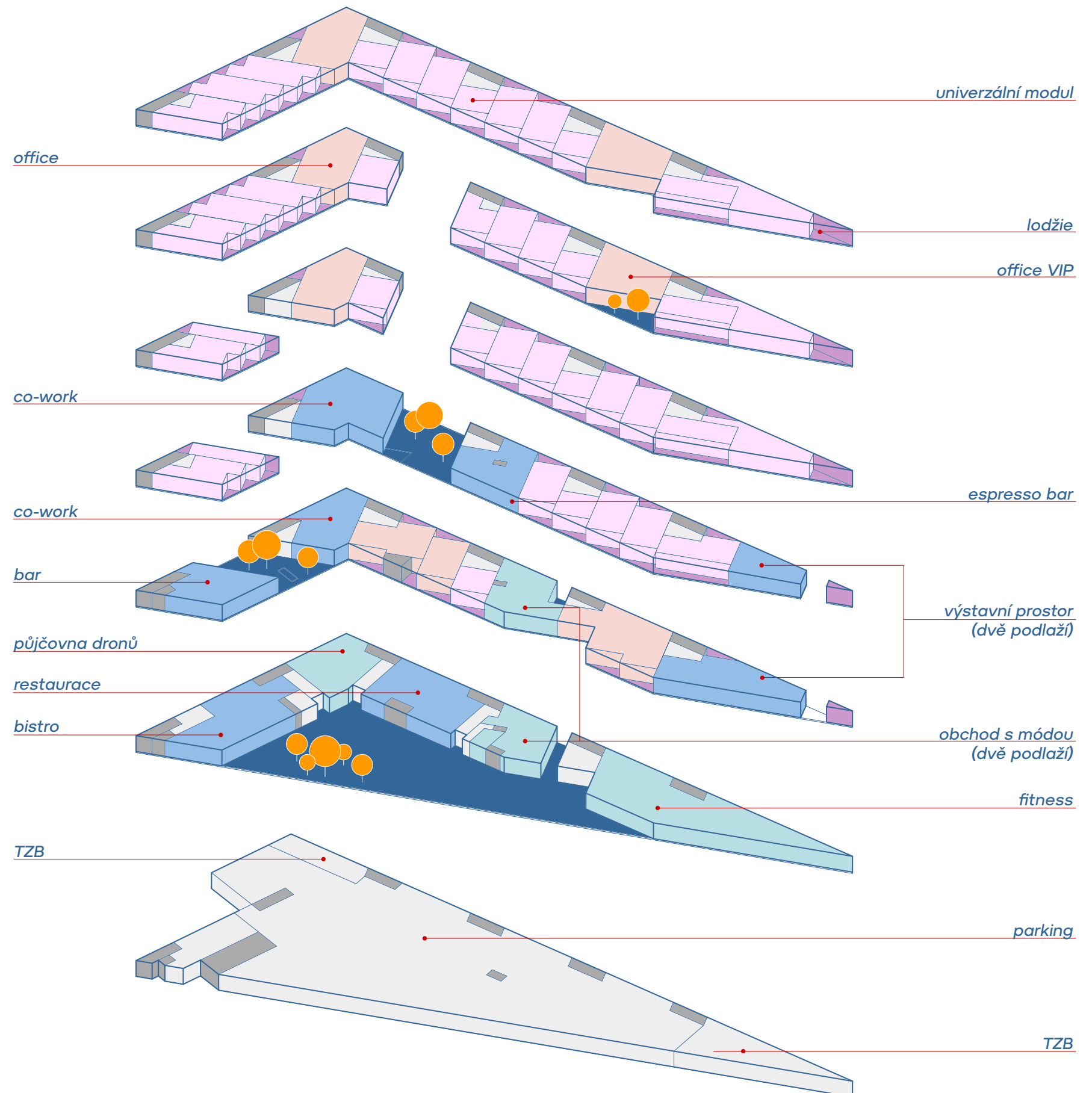
Ambicí návrhu je v komplikovaném místě, které je obklopeno dominantami Prahy, vnést objekt, jež statické kamenné velestavby doplní o více profánní městskou funkci, která těží z jiného rytmu užívání času, než je jednoroční návštěva Státní opery či NM. Specifikem užívání domu je všednost, každodennost, rychlost, dočasnost, tedy kontrast k důležitým stavbám a stálícím v přidruženém okolí.

Nosnou konstrukcí návrhu je deskový skelet se ztužujícími tubusovými jádry. Další neměnnou fixní částí domu jsou vertikální technologické jádra (odpady, rozvody, vzduch). Tím vzniká rámec, určité architektonické paradigma domu. Do této kostry, rámce, se vkládají dvě primární funkce - office a bydlení. Dům je zámýšlen pro krátkodobé užití, jakýsi post-airbnb house, který je schopen modernímu člověku nabídnout plný servis prestižní evropské metropole pod jednou střechou. Díky nosné konstrukci skeletu je možné dům nejen krátkodobě užívat, pronajímat, ale i ve střednědobém horizontu měnit z domu bytového na dům spíše určen k digitální práci. Fenomén krátkodobosti dále reaguje na teror severojižní magistrály.

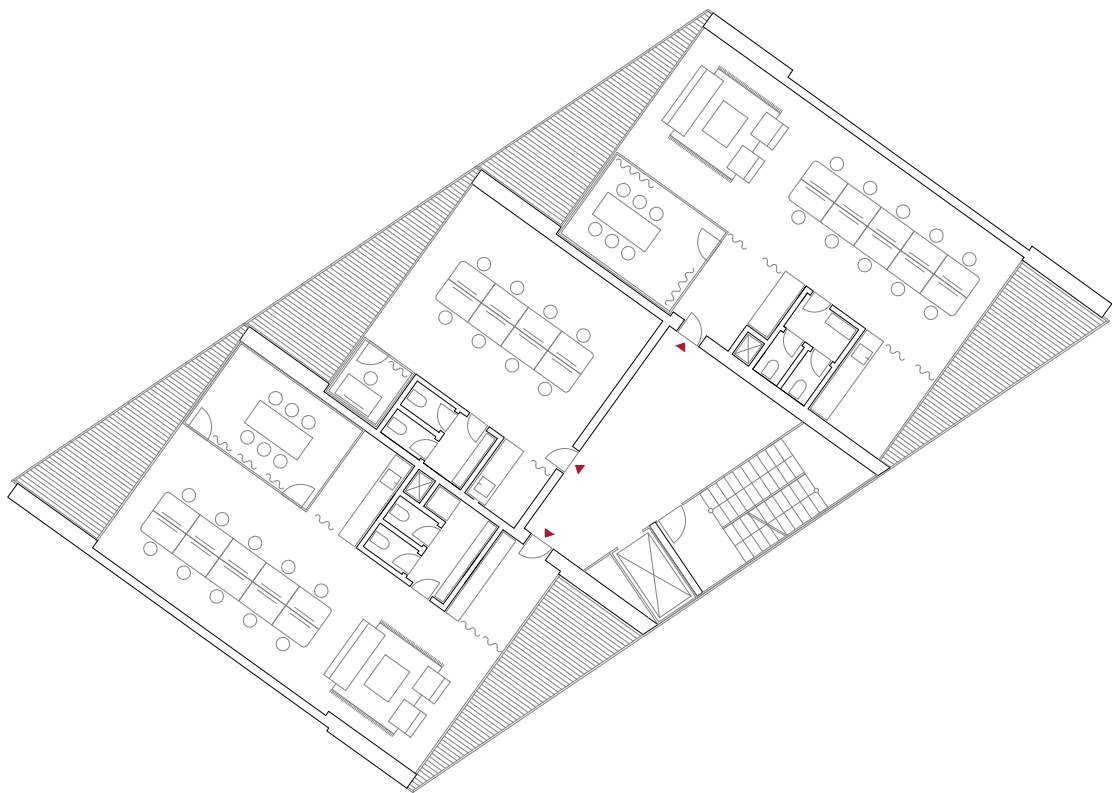
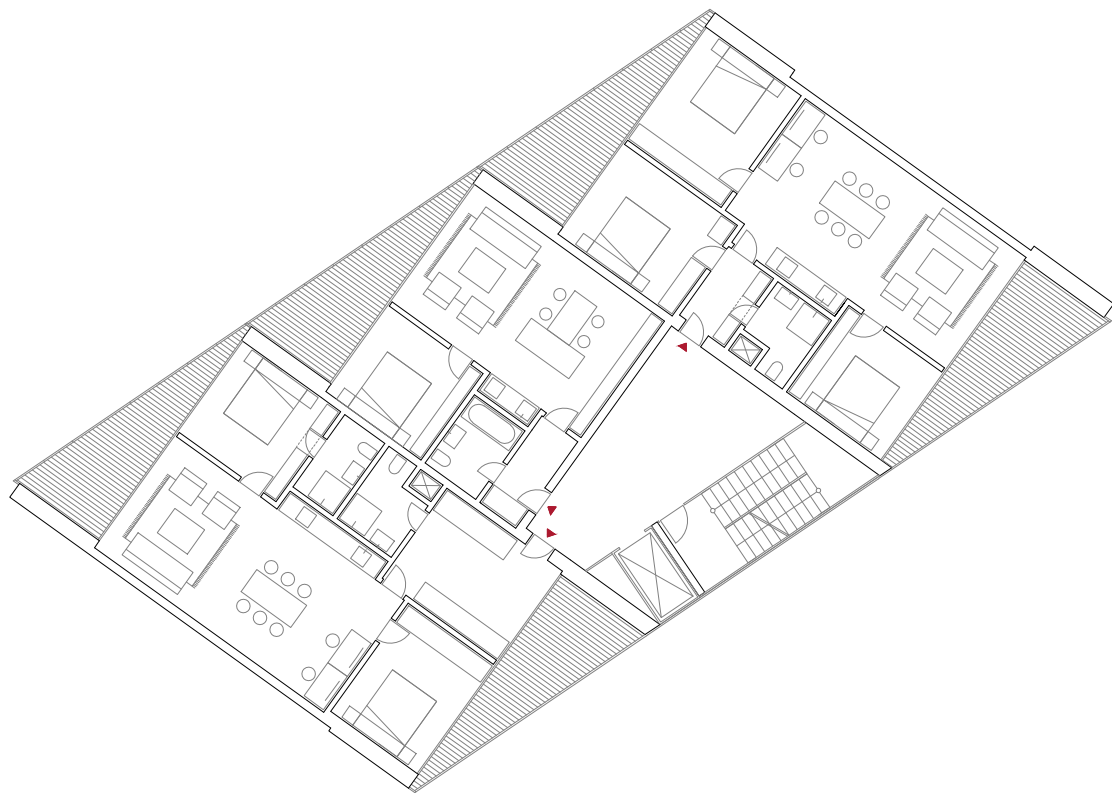
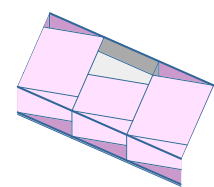
Do flexibilního skeletu jsou vloženy zcela konkrétní a fixní provozy, a tím je fluidní aspekt domu částečně zamražen. Fixní funkce mají za úkol dům oživit, býti atraktory, a to i ve vyšších patrech. Jedná se především o provozy okolo kapes(děř). Zde se nacházejí bary či kavárny a co-worky (veřejně přístupná pracoviště). Kapsy jsou přístupné venkovním schodištěm a jsou tím pádem určené pro všechny obyvatele či návštěvníku města Prahy, mají nabídnout jinou perspektivu jak na velikány v okolí, tak i vytvořit nevšední prostředí pro práci či volný čas.

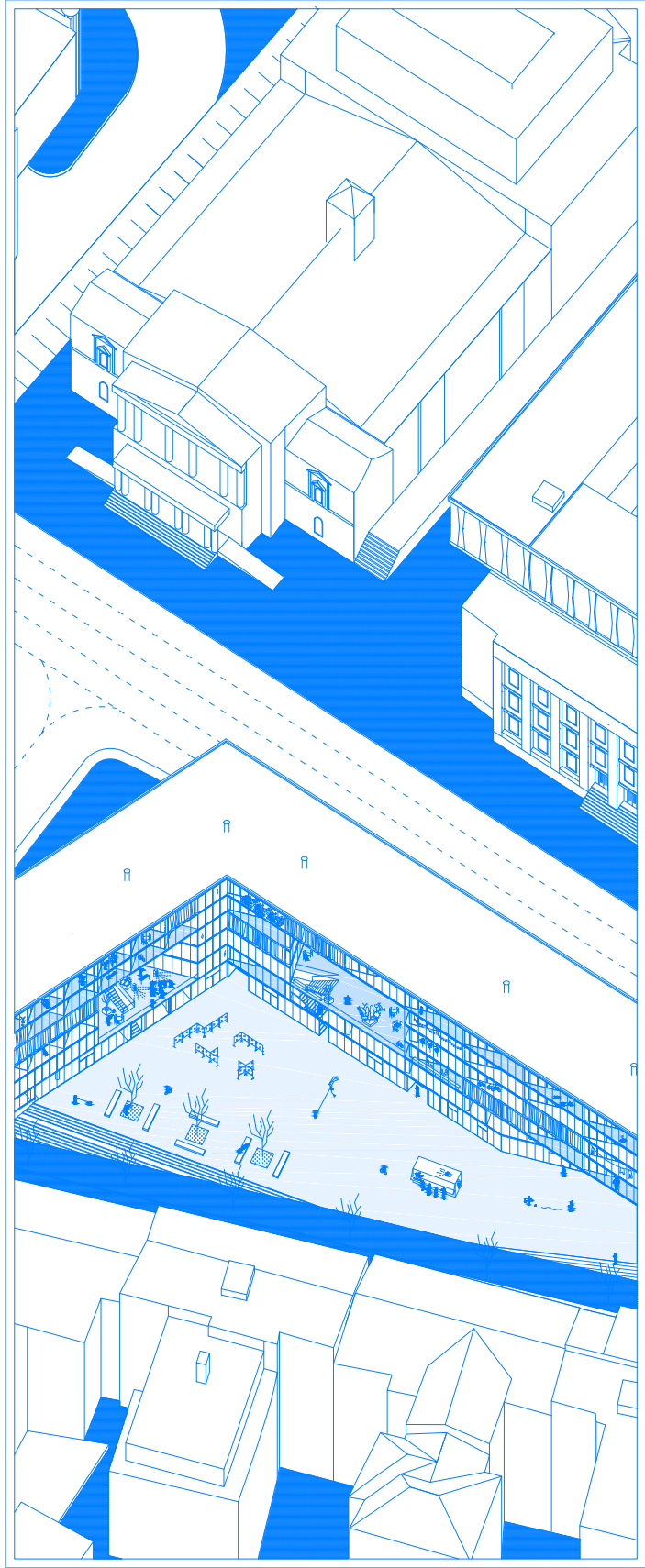
Parter, který společně s hmotou domu obepíná vnitroblokovou piazzetu, je plný služeb (restaurace, obchody). Do piazzety jsou také orientované čtyři ze šesti komunikačních jader.

Dalším dalším důležitým aspektem návrhu je práce s terénem, ten je zde velice komplikovaný a v podstatě otevírá možnost založit uliční parter ve dvou podlažích. Toto je nejlépe k nahlédnutí ve výkresové části DP.

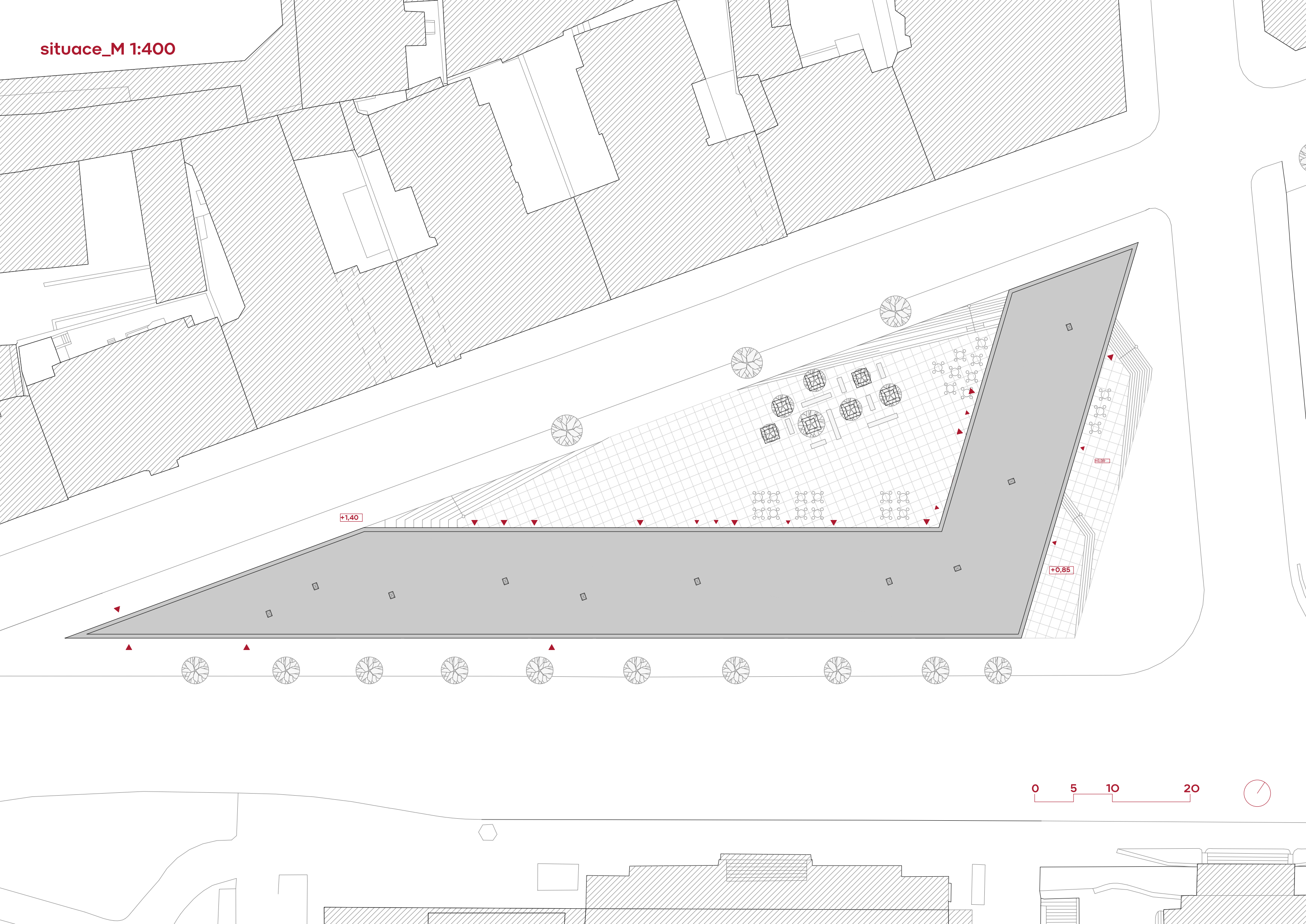
UNIVERZÁLNÍ MODUL - DVĚ FUNKCE

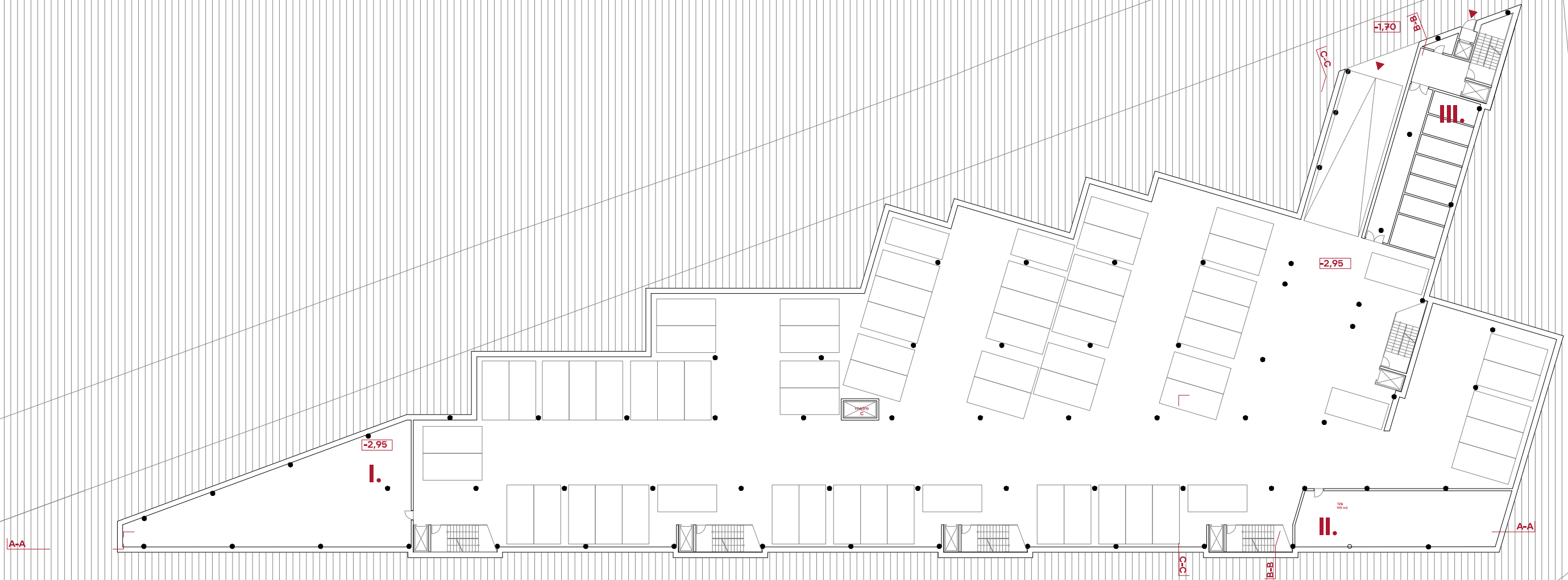

situace_M 1:400

I.	TZB	185m2
II.	TZB	100m2
III.	SKLADY/SKLEPY	65m2
parkoviště		66 stání

-1NP
-2,95
66 stani

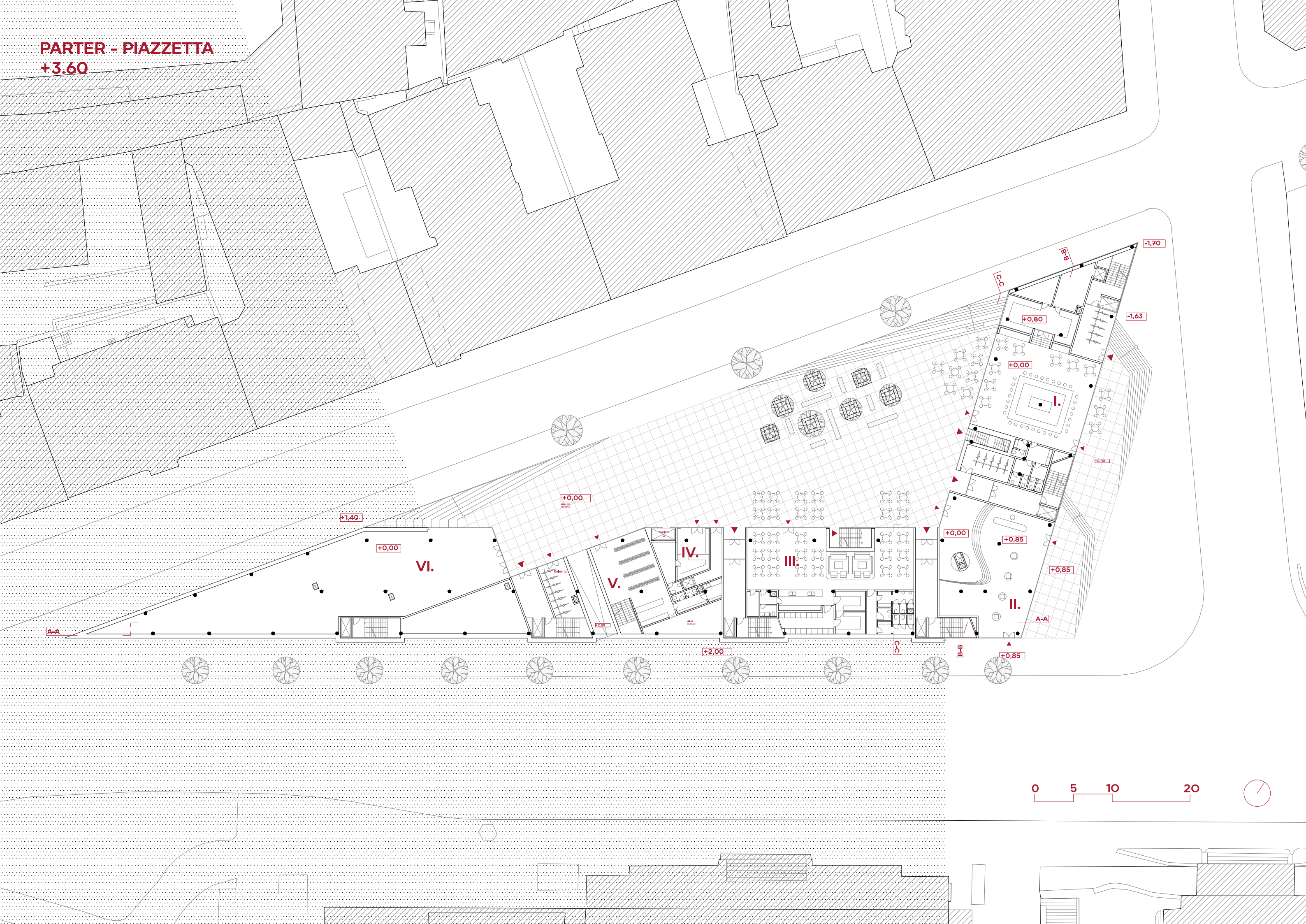

0 5 10 20

I.	BISTRO	250m2
II.	PŮJČOVNA DRONŮ	200m2
III.	RESTAURACE	280m2
IV.	TRAFIKA	35m2
V.	OBCHOD S MÓDOU	115m2
VI.	FITNESS	450m2

PARTER - PIAZZETTA
+3.60

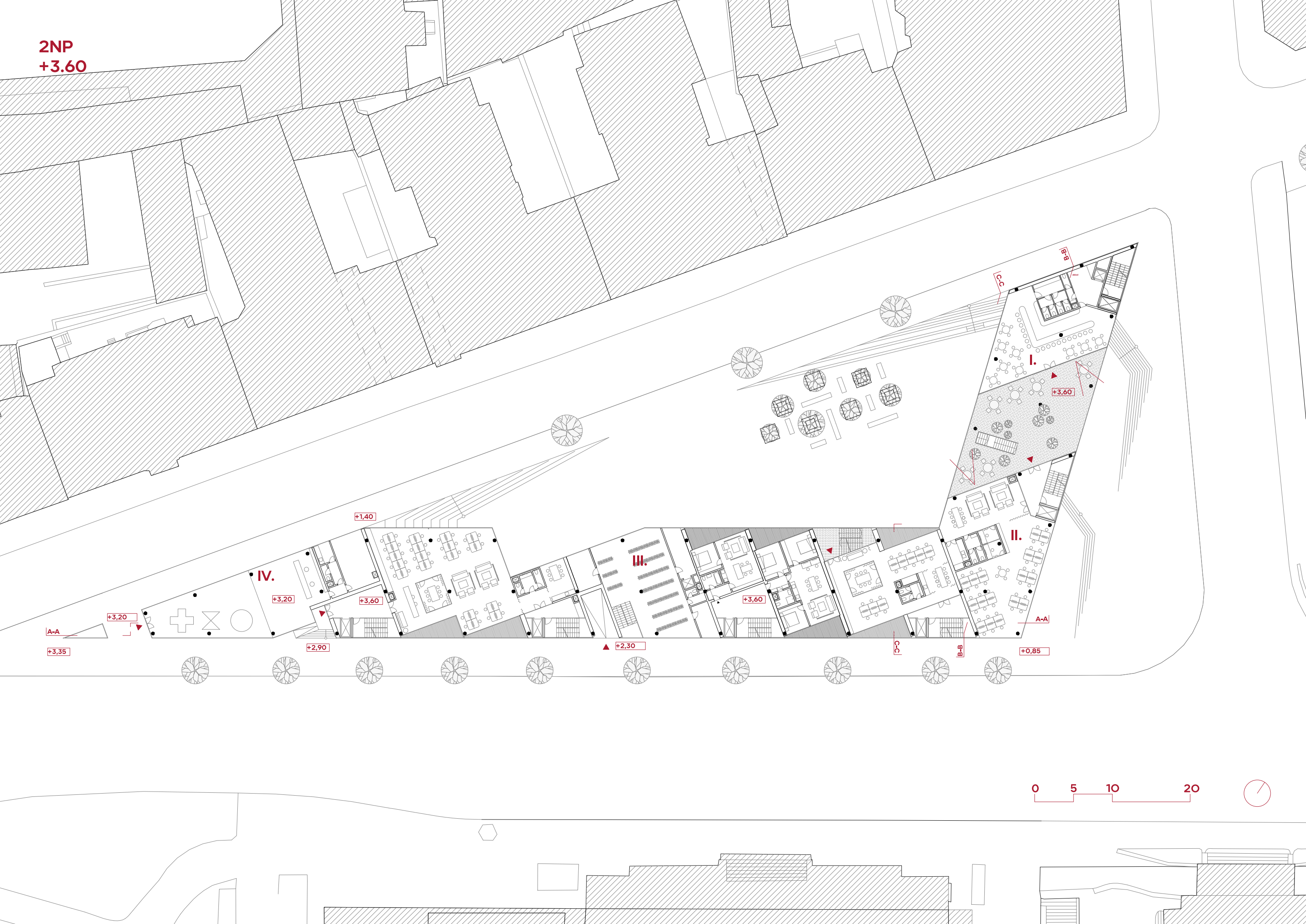

0 5 10 20

I.	BAR	160m2
II.	CO-WORK	200m2
III.	OBCHOD S MÓDOU	180m2
IV.	GALERIE	220m2

2NP
+3.60

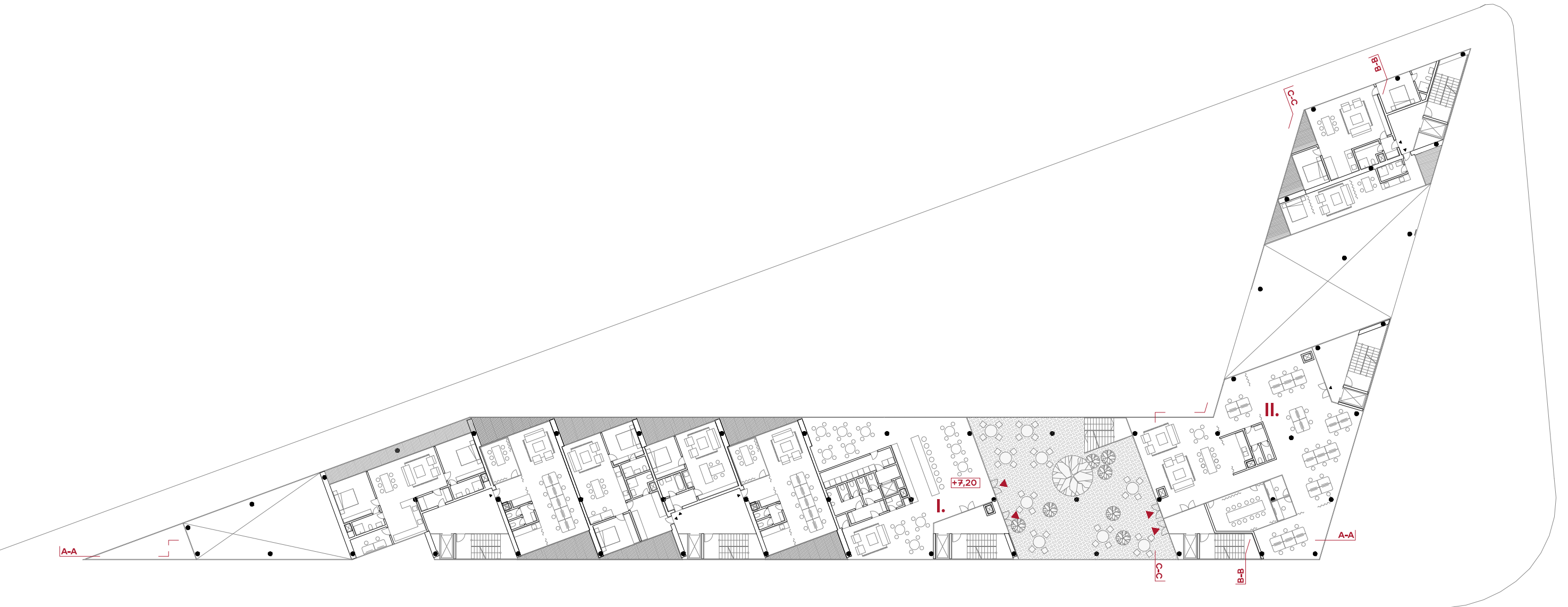

0 5 10 20

I. BAR 190m2
II. CO-WORK 285m2

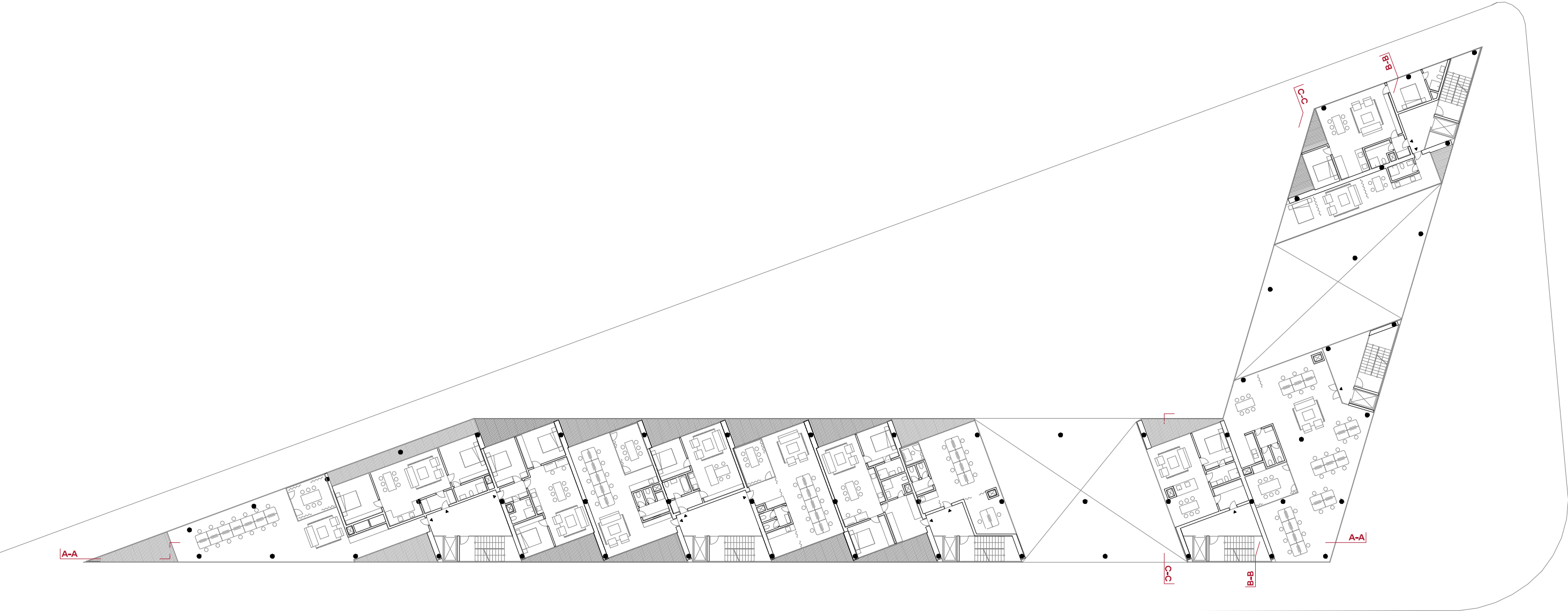
3NP
+7,20

0 5 10 20

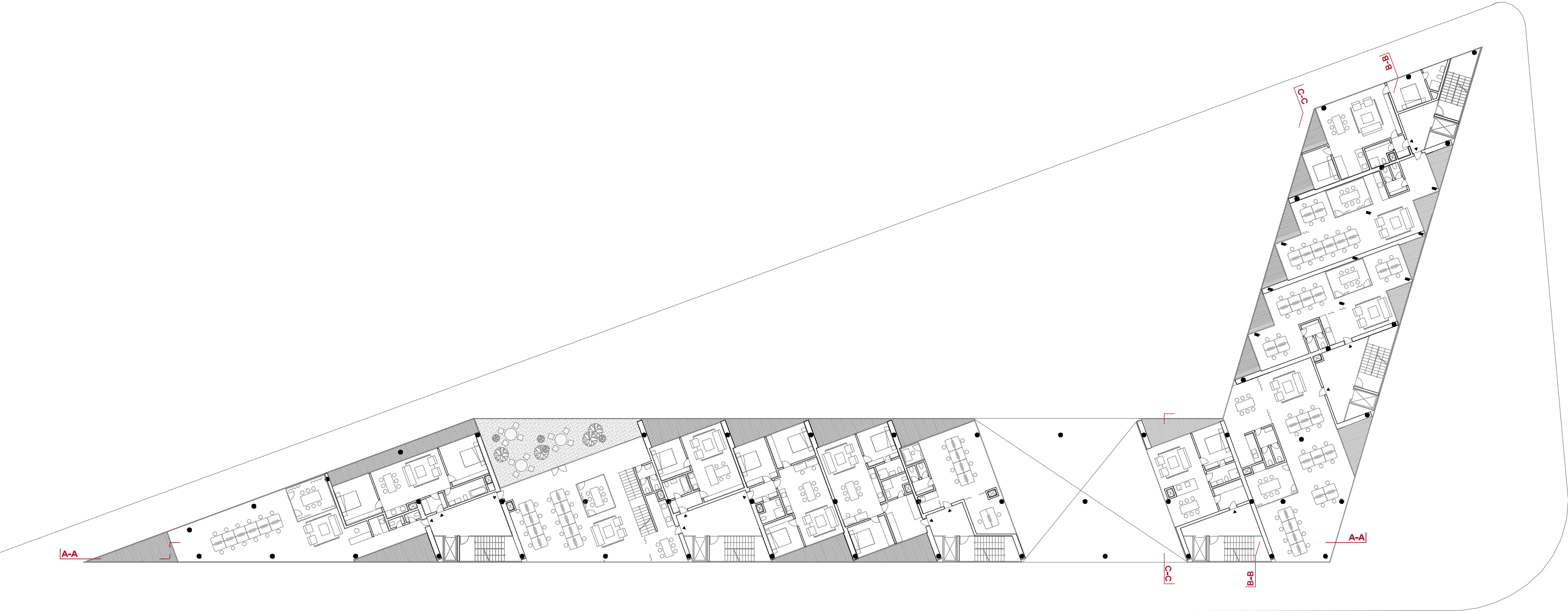
4NP
+10,80

0 5 10 20

5NP
+14,40

0 5 10 20

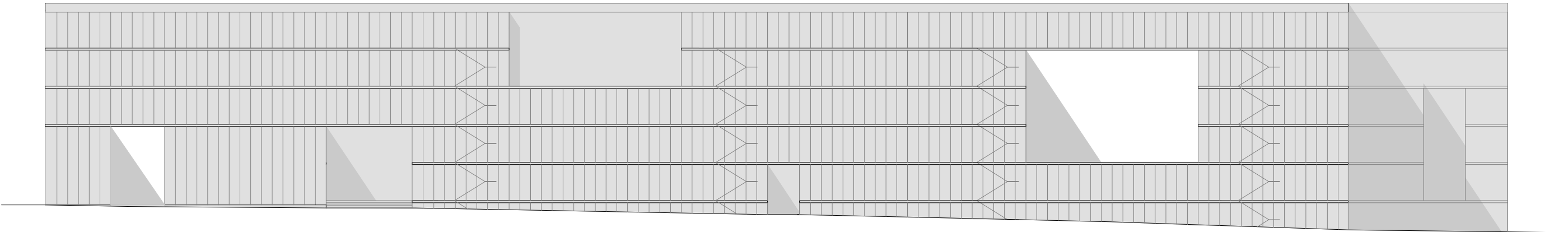
6NP
+15,00

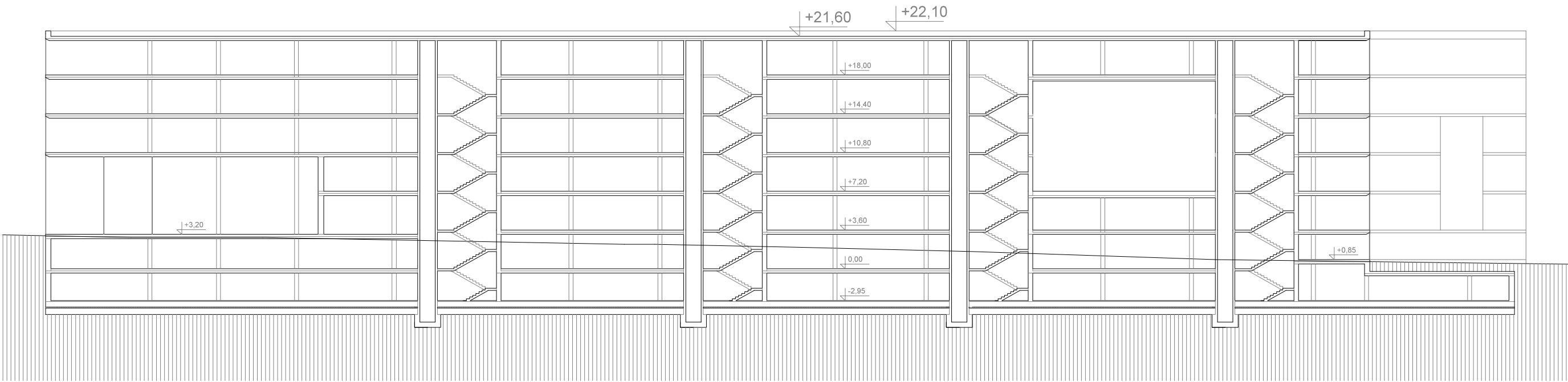
0 5 10 20

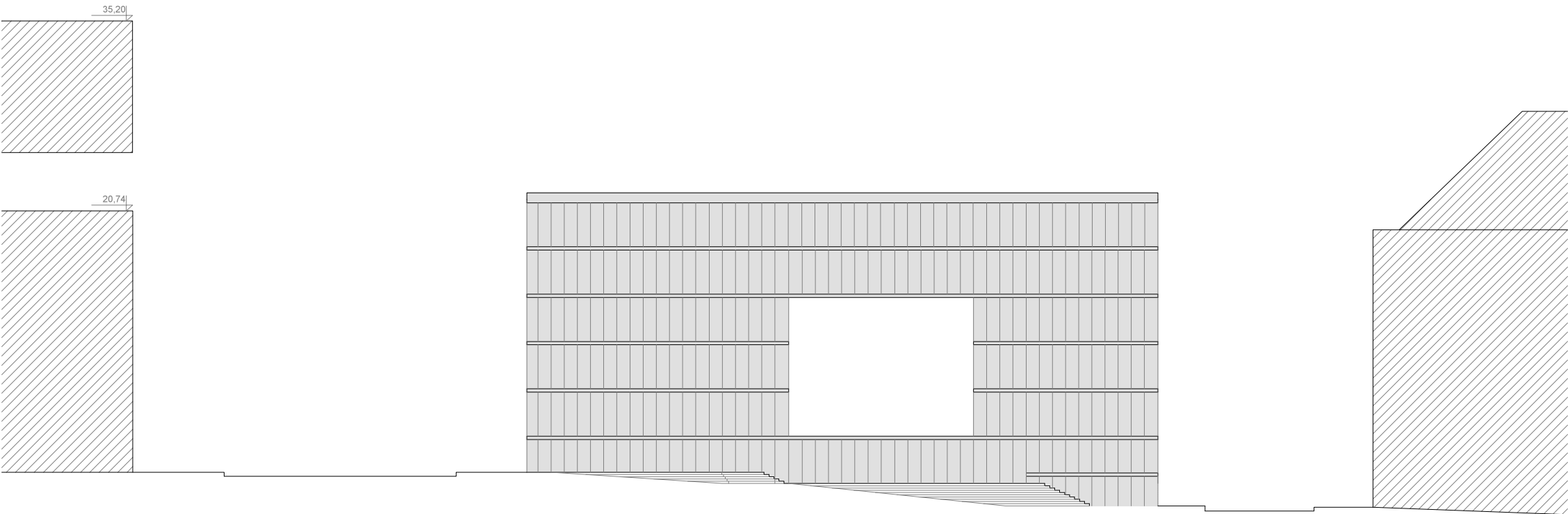
Pohled jih - Wilsonova

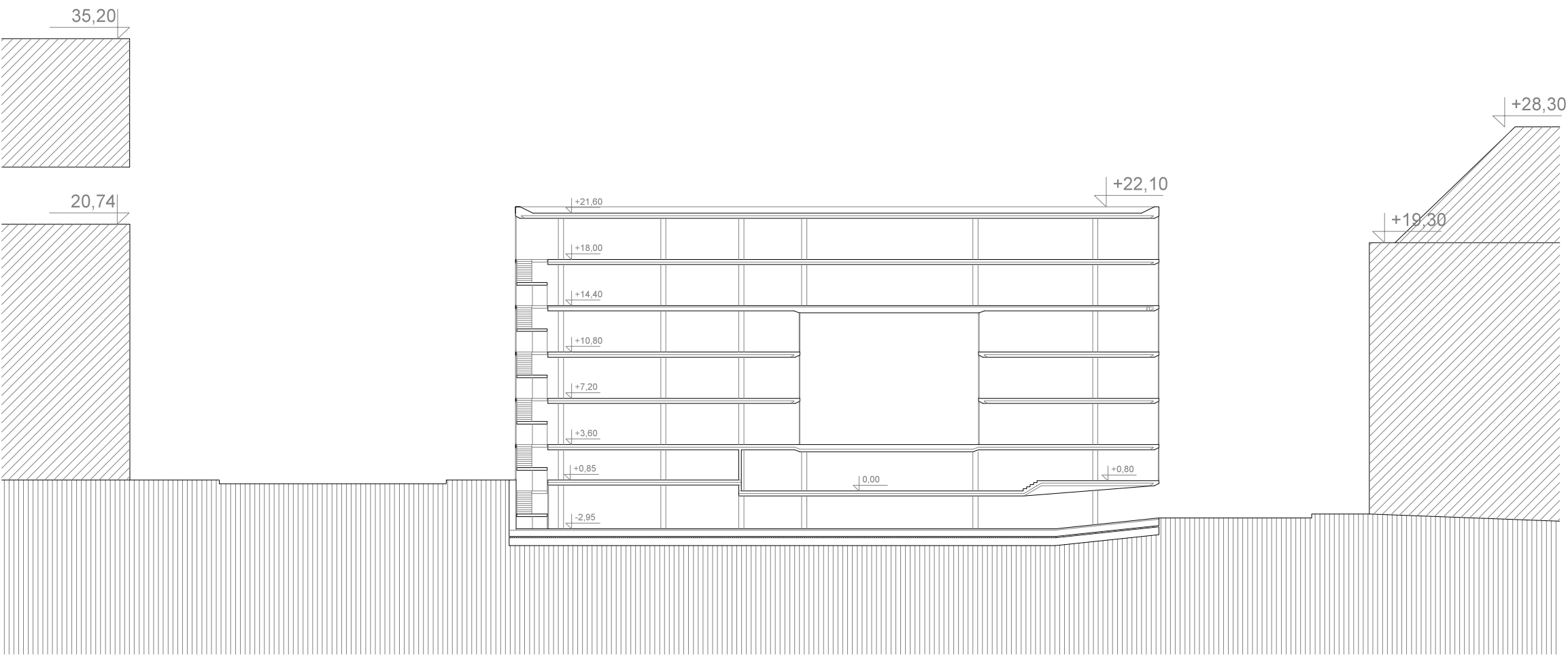
řez A-A

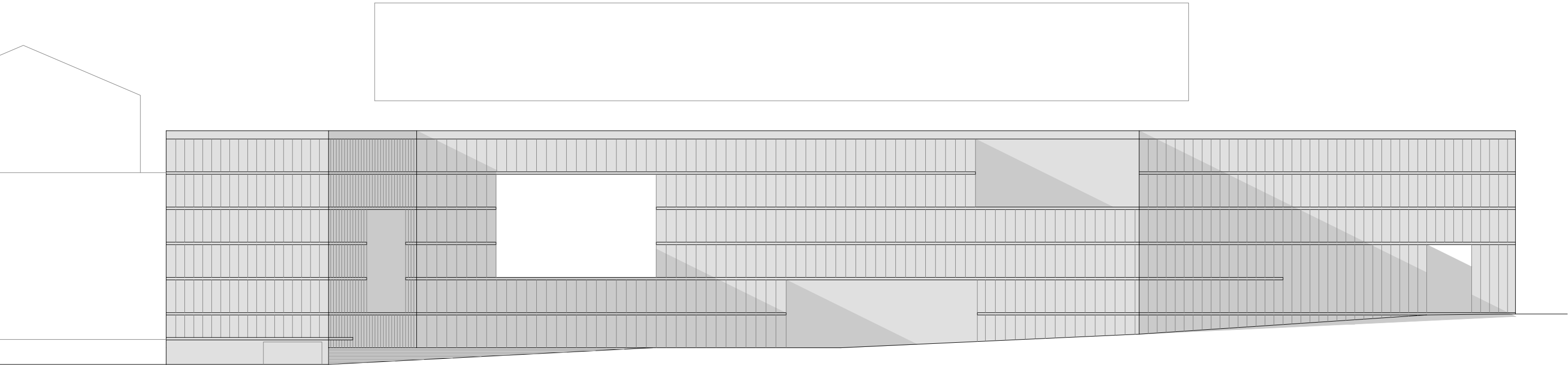
Pohled východ - Politických vězňů

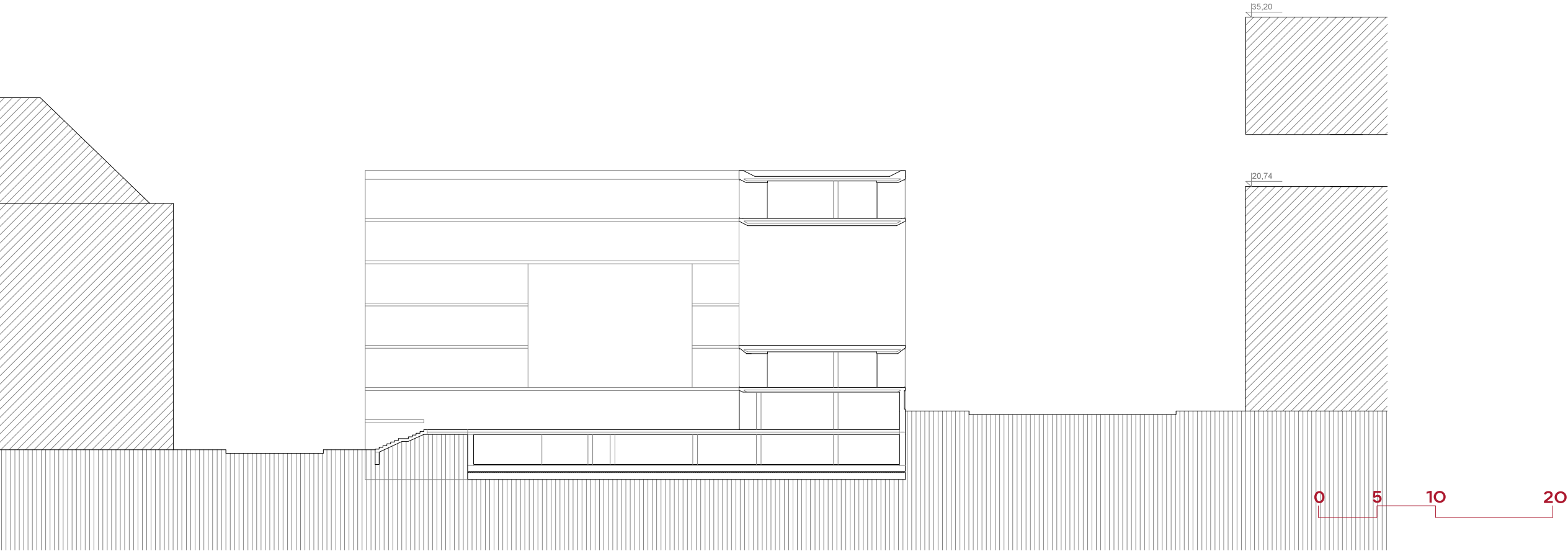
řez B-B

Pohled sever - Wasingtonova

řez C-C

Průvodní zpráva

Pozemek

Trojúhelníkový pozemek má hned několik zásad-ních specifik. Zaprvné jeho převýšení jež posouvá bodu do bodů A=0m (roh ulic Whashingtonovy a Politických vězňů), B=2,6m (roh ulic Politických vězňů a ulice Wilsonovy), C=5,1m (roh ulic Wilso-novu a Whashingtonovy). Tyto body jsou od sebe vzdáleny 145m(CB), 57m (BA), 151m (AC). Pozemek má tak charakter ostrého (téměr rovníoramenné-ho) trjúhleníku, jež je navíc značně zatížen expono-vanou severojižní magistrálou, která se nachází na jeho jižní hraně.

Účel

Primární účel stavby je poskytnutí uživatelům po-tenciálně proměnné prostředí, jež se bude modifi-kovat dle aktuálníchcp potřeb (primárně je určená oscilace mezi prací a krátkodobým bydlením). Pro tento účel byla zvolena základní technologie mo-nolitického skeletu, jež se následně prostorově člě-ní dle aktuálních požadavků. Do modifikovatelného dispozičního prostředí skeletu je situována série narušení - děr, jež pružnou masu na specifických místech specificky předurčují. Zcela specifický je na okolní ulice navázaný několikaúrovňový parter.

Prostorová hierarchie

Budova se skládá z jednoho podzemního (částeče-ně podzemního) a šesti podlaží nadzemních. Jed-notlivé patra elementárně provozně popsat:

1PP

parkování, TZB a skladové prostory

1NP

Primárně ochodní a služební parter navázaný na platformu jež vzniká díky zastřešení 1PP. Tato plat-forma je primárně přístupná z ulice Whashingtono-va, na platformu také ústí téměř všechny vstupu a únikové výstupy, sama platforma je veřejně pří-stupný městský prostor. Samotné služby mají na patře i své přípravná a skladovací zázemí

2NP

Částečné pokračování parterových služeb z plat-formy, z parteru je zde přístupná veřejná střešní terasa a na ní navázaná kavárna a prostory urče-né ke sdílenému kancelářskému provozu (co-work), venkovní veřejně přístupná terasa. 2NP zakládá druhý parter a to vztahu k ulici Wilsonově (Severo-jížní magistrála), zde je ve špici vstup do výstavní-ho převýšenému prostoru.

3NP

Další venkovně přístupná teresa, jež jenástupná z platformy, okolo veřejné terasy je opět situováno drobné restaurační zařízení a co-work

4NP

Univerzálně využitelné patro

5NP

Univerzálně využívané patro (bydlení, práce, či co trh určí), dále dvojpodlažní cowork, jež má svojí zvwťčenou soukromou terasu

6NP

Univerzálně využívané patro (bydlení, práce, či co trh určí)

Střecha

Střecha nemá žádného spicidického účelu krom ochrany stavby před vlivem okolního prostředí.

Piazzetta

Piazzetta je centrálním veřejným prostorem. Díky hmotovému řešení návrhu vzniká v centru další ve-řejnosti přístupná plocha s městským parterem. Materiál povrchu poazzetty je řešen betonovými dlařdicemi o velikosti 1,5 x 1,5m. Povrch je vyspádo-ván pro odtok vody. Na piazzettě se také nachází městský mobiliář: jednoduché betonové květináče s drobnou zelení a lavice k posezení (dřevěné). Na Piazzetu se také váže většina provozů a vstupů do objektu. Z povrchu piazzetty lze nastoupat i do ve-řejných teras (kapes).

Vnitřní dispozice

Vnitřní dispozice je vytočené (není kolmá) na ob-vodovou hranu domu. Geometrie vutočení reaguje na dva faktory: zaprvé reaguje na tvorovou logi-ku parcely a roznáší tak trojúhelníkové prostorové danosti místa do celé stavby a tak i umožňuje vy-užít pozemek až do úplné špičky. A zadruhé toto vytočení umožňuje přijímat západní proslunění (a to především na fasádě směrem k Washingtonově ulici) a dále umožňuje toto proslunění nechat pro-stoupit do dispoziční hloubky. Vytočením se tak výrazně zvyšuje obytná kvalita vnitřních prostor a určuje i primární výraz domu.

Plášť

Vnější opláštění stavby je řešeno buďto skleněným obkladem a primární konstukce je po zateplení přikryta hliníkovým panely.

Technická zpráva

Založení stavby

Z důvodu zakládání stavby nad tubusem metra (jež bylo vystavěno technologií milánských stěn, tedy nikoliv ražbou) je stavba založeba dvouch železo-betonových monolitických deskách které roznášejí zatížení do okolního zemního podkladu. Mezi des-kami je vibrační izolace, jež tlumý otřesy z provozu metra. Stěny suterénu jsou monolitické a spolu s vrchní monolitickou deskou splňují standand bílé vany (konstrukce z vodonepropustného betonu).

Orientace

Byť je objekt svou hmotou a vnějším obvodovým pláštěm předurčen k severojižnímu proslunění díky vytočení vnitřních dispozic (a tím vznikajících prů-běžných trojúhelníkových lodžíí (tzv. pil) lze do dis-pozic vpustit i západní a východní slunce. Tento efekt je nadále umocnět i tím, že dělicí příčku re-spektují řád vytočení vodorovné (a defekato i svis-lé) konstrukce.

Konstrukce

Hlavní nosný systém stavby je monolitický prů-vlakový skelet, základní rozpony jsou: 7m x 8,2m, 8,8m x 8,2m, stropní průvlaky nejsou standardně pravoúhlé, nýbrž jsou kosodélné a to z důvodu vy-vytočení vnitřních dispozic směrem k východo-zá-padnímu proslunění, kruhové sloupy skeletu jsou o průměru 400mm. Vodorovné průvlaky jsou částeč-ně na krajích vykonzolovány (1,3m a 0,6m).

V místech nad průřezy (kapsami) ve stavbě se nacházejí rámové nosníky, které nahrazují běžnou průvlakovou konstrukci konstrukcí rámovou.

Příčky

Pro účel proměnného využívání stavby jsou ne-nosné dělicí příčky zamýšleny primárně jako zděné (Porotherm) je však možné užití i jiných systému, které budou dvát primárně na hlukovou neprů-zvučnost.

Dilatace

Stavba je dilatována na dvouch místech a to po-mocí smykových trnů (dilatační spára je zanesena do výkresu vodorovné nosné konstrukce).

Obvodový plášť

Stavba je oplášťena primárně dvěmi skleněnými fasádami a na specifických místech (například v okolí venkovních veřejných teras pouze jednou skleněnou fasádou. Stavba je primárně celoskle-něná a na místech, kde je navržena plná stěna je

navržen i skleněný obklad. Díky dvojitému skleně-nému plášti je zajištěn hlukový komfort před pře-devším razantním znečištěním z magistrály.

Podlahy

V typickém patře je pochozí vrstva koncipována 200mm nad nosnou monolitickou deskou a to z důvodu rozvodu patřičných instalací a izolací (zvu-kových a tepelných). Vzhledem k dynamickému střídání provozů je pochozí vrstva standatdních podlah navržena jako plovoucí, uložena na nosném roštu, který umožní vedení instalací pod ním.

Střecha

Budova je zastřešena jednoplášťovou střechou s plechovou krytinou. Těleso střechy je vyspádová-no do dvou směrů odvádějících srážkovou vodu do svodů v provozních šachtách. Svody jsou vybave-ny elektrickým vyhřívacím systémem pro za-meze-ní zamrzání srážkové vody.

TZB

Základním schématem technického provozu stav-by jsou ventilační nenosná jádra (šachty), jež ve vybraných polách probíhají téměř skrz celou ver-tikální skladbu budovy. Zde je tažena voda, kana-lizace, elektřina a vzduchoinstalace (sloužící pri-márně k odvětrávání provozů kuchyní a koupelen, tedy nikoliv k celkové klimatizaci vnitřních prostor).

Otop

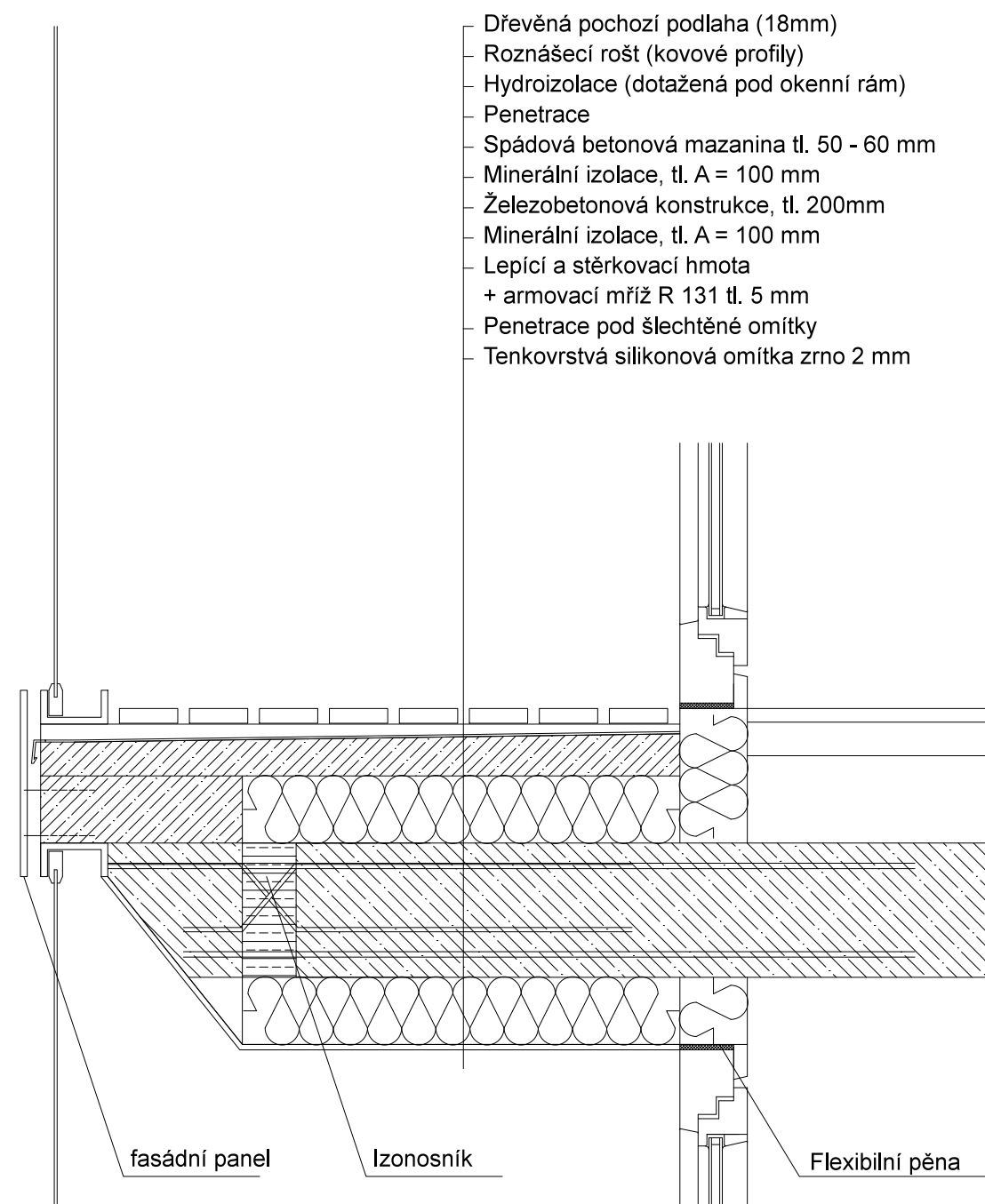
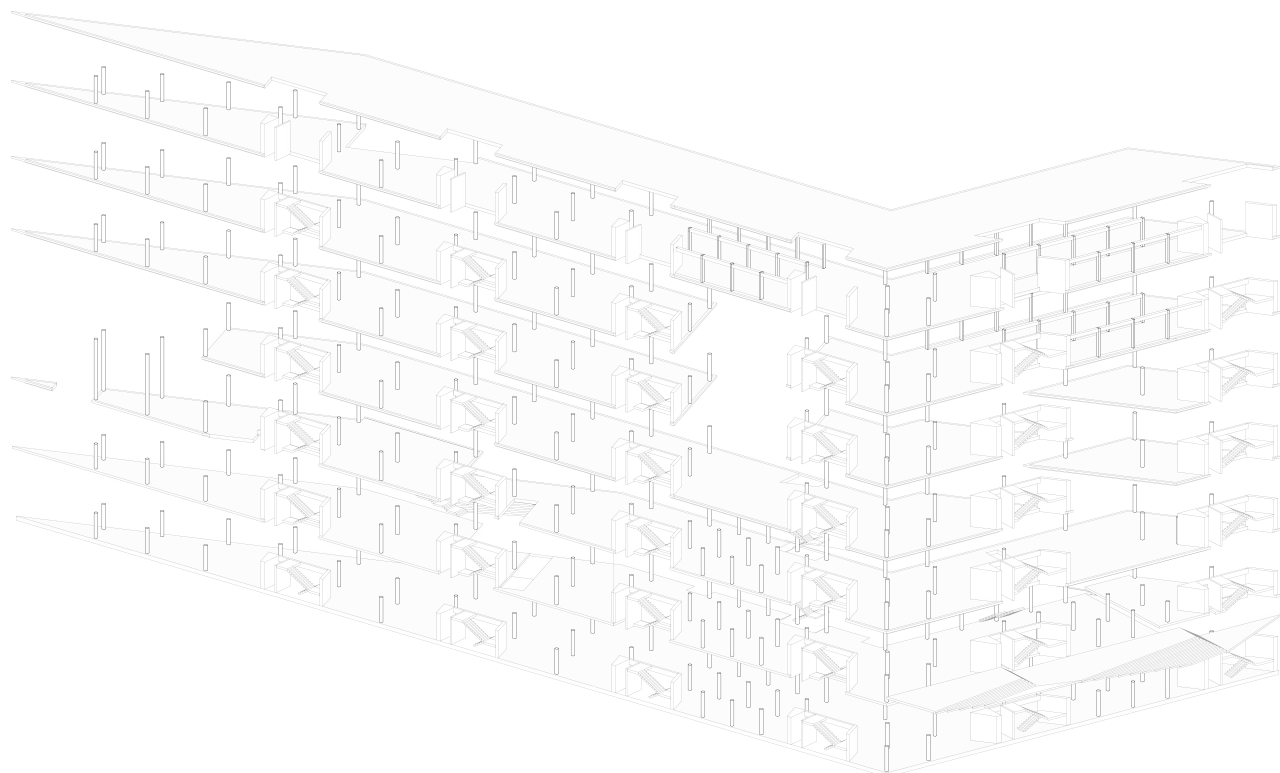
Budova má ventrální otopný systém k vyhřívání společných prostor a větších provozů /restaura-ce, kavárna), u samostatných jednotek je navržen otop individuální (pomocí kotlů). Vytápění prostor je pomocí podlahového vytápění či radiátorů (pro-voz od provozu)

Stínění

Jižní fasáda je stíněna primárně žaluziemi, které se nacházejí za sklem průběžných trojúhelníkových lodžíí.

Větrání

Pro poměrnou tenkonst stavby (14m) je možné do-cílit příčného provětrávání a tudíš není nutné zajis-tit masivní ventilační systém.

DĚKUJI:

*Rodině, Marii, Míše a Aničce, panu profesorovi
Suchomelovi za vedení, škole za prostor, který mi
dala.*

